

Tuloverotus: Case Koirahalli

Björklund, Sari-Anne
Urpilainen, Milla

2014 Laurea Otaniemi

Laurea-ammattikorkeakoulu
Otaniemi

Tuloverotus: Case Koirahalli

Björklund, Sari-Anne
Urpilainen, Milla
Liiketalouden koulutusohjelma
Opinnäytetyö
Marraskuu, 2014

Björklund, Sari-Anne
Urpilainen, Milla

Tuloverotus: Case Koirahalli

Vuosi	2014	Sivumäärä	73
-------	------	-----------	----

Opinnäytetyössä käsiteltiin Suomen tuloverojärjestelmää vuonna 2014 ja 2015 yritysverotuksen näkökulmasta. Case yrityksenä oli suunnittelutasolla oleva Koirahalli-projekti, jolle tässä tutkielmassa haettiin verotuksellisesti kannattavinta yritysmuotoa. Opinnäytetyössä otettiin huomioon sekä yrityksen verotus että yrittäjän verotus.

Verolainsäädäntö muuttuu vuosittain. Vuoden 2014 alussa tuli voimaan merkittäviä lakimuutoksia, jotka koskivat yritysverotuksen osalta esimerkiksi yhteisöverokannan alentamista, pääomatuloveron tekemistä lievästi progressiiviseksi ja osinkotulon verotusta. Vuodelle 2015 esitetyt muutokset ovat vuoden 2014 verouudistukseen verrattuna pieniä. Tästä syystä opinnäytetyössä perehdyttiin tarkemmin vuoden 2014 yritysverotukseen ja käytiin erikseen läpi hallituksen esittämät muutokset vuoden 2015 tuloverotukseen. Opinnäytetyötä kirjoitettaessa eduskunta ei ollut vielä hyväksynyt hallituksen esitystä. Sen oletettiin kuitenkin menevän läpi vähäisin muutoksin.

Yritysverotukseen vaikuttaa keskeisesti yritysmuoto. Yritysmuodolla on väliä sekä sovellettavien lakien ja säädösten että tulon kohdistamisen takia. Tulon kohdistamisessa on kyse yrittäjän ja yrityksen verotaakan jakautumisesta. Verosuunnittelu on kiinteä osa yrityssuunnittelua. Verosuunnittelun avulla pyritään tekemään verotuksellisesti edullisimmat ratkaisut yritykselle ja välttämään verosanktiot. Tuloverotus tarjoaa verrattain laajat mahdollisuudet verosuunnitteluun. Erityisen iso painoarvo verosuunnittelulla on pienissä yrityksissä. Tätä opinnäytetyössä pyrittiin havainnollistamaan esimerkkilaskelmin. Laskelmissa yksityistä elinkeinonharjoittajaa, avointa yhtiötä ja osakeyhtiötä verrattiin keskenään. Osuuskuntaa opinnäytetyössä ei käsitelty ollenkaan.

Opinnäytetyössä käytettiin sekä kvalitatiivista että kvantitatiivista tutkimusmenetelmää. Kvantitatiivinen menetelmä oli käytössä laskelmissa ja niihin perustuvissa päätelmissä. Päätelmiä täydennettiin kvalitatiivisen menetelmän avulla yritysmuotojen erojen syitä tulkittaessa ja perusteltaessa.

Asiasanat: tuloverotus, välitön verotus, yritysverotus, yritysmuodon valinta, verosuunnittelu

Björklund, Sari-Anne
Urpilainen, Milla

Income taxation for companies: Case Agility Course

Year	2014	Pages	73
------	------	-------	----

The thesis examined the Finnish income tax system of the years 2014 and 2015 from the perspective of company taxation. The Case enterprise of the thesis was an agility course, which is a project on its planning stage. The aim of the thesis was to find the most profitable company form for the Case enterprise from the perspective of income taxation. The thesis took into consideration both the company tax and the taxation of the company's owner.

Tax legislation changes every year. However, in the beginning of 2014 some significant changes concerning income taxation went into effect, e.g. regarding corporate tax by lowering the corporate tax rate and the capital income tax by making it slightly progressive. The taxation of dividend income was changed as well. The changes that will come into effect in 2015 are minor details in comparison to year 2014. For this reason, the thesis concentrated on income taxation in 2014 and dealt with the changes suggested by the government for income taxation in 2015 separately. While the thesis was being written the Finnish Parliament had not yet approved the changes for the income taxation. It was expected to be approved with minor changes.

Enterprise taxation is greatly affected by the company form, which has an essential role in laws, regulations and dividing the taxes between the entrepreneur and the company. Planning the taxation is a crucial part of company planning and it strives to make the most economical choices for the company, and to avoid tax sanctions. Income taxation offers rather wide possibilities for tax planning. Planning is most important in small companies. The thesis aimed to illustrate this by example calculations in which sole trader, Limited Liability Company and general partnership were compared with each other. Cooperatives were not included in the thesis.

The thesis utilized both qualitative and quantitative research methods. The quantitative method was utilized in determining the best company form for the Case enterprise by conducting different calculations. The qualitative method complemented the quantitative method by justifying the reason behind the differences between the company forms.

Keywords: income taxation, corporate tax, direct tax, company form, planning of corporate taxation

Sisällys

1	Johdanto	7
1.1	Aihe ja tavoitteet	7
1.2	Tutkimuskysymykset ja -menetelmät.....	8
1.3	Tutkimuksen rajaus	8
2	Verotus Suomessa	9
2.1	Verotuksen muodot	10
2.2	Verotuksen tavoitteet	11
2.3	Erilaiset verot ja maksut.....	12
2.4	Tulolähteet.....	14
2.5	Tulolaji ja nettovarallisuuslaskenta	16
2.6	Kirjanpidon ja verotuksen suhde	17
2.7	Tulon veronalaisuus ja menon vähennyskelpoisuus	18
2.8	Verotuksessa tehtävät vähennykset.....	19
2.8.1	Pääomatulovähennykset	19
2.8.2	Ansiotulovähennykset.....	20
3	Yritys verovelvollisena	21
3.1	Yrityksen verosuunnittelu.....	22
3.2	Tuloverotuksen toimittaminen.....	23
4	Yritysmuodon vaikutus verotukseen	25
4.1	Yksityisen elinkeinonharjoittajan verotus (elinkeinonharjoittaja)	26
4.2	Avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön verotus (henkilöyhtiöt)	27
4.3	Osakeyhtiön verotus (muu kuin julkisesti noteerattu osakeyhtiö)	30
4.4	Elinkeinonharjoittajan, henkilöyhtiöiden ja osakeyhtiön vertailua verotuksen näkökulmasta	32
5	Yritysverotusnäkymät vuodelle 2015	33
6	Case Koirahalli.....	34
6.1	Toimitilat verotuksessa	35
6.2	Koirahallin tuloverotus	35
6.3	Yritysmuotojen vertailu.....	37
6.3.1	Hallin ensimmäinen toimintavuosi (Halliprojekti 2).....	38
6.3.2	Vähän nettovarallisuutta.....	43
6.3.3	Runsaasti nettovarallisuutta.....	48
6.3.4	Täysi halli.....	52
6.3.5	Yhteen veto, Case Koirahalli 2014	58
6.4	Case Koirahalli 2015	59
7	Johtopäätökset	60
	Lähteet	62

Kuviot	67
Taulukot	68
Liitteet	69

1 Johdanto

Yrityksen verotukseen vaikuttavat lukuisat eri tekijät ja siksi on järkevää miettiä, mikä yritysmuoto olisi omalle yritykselle verotuksellisesti edullisin ja käytännöllisin. Jokaisessa valittavana olevassa yritysmuodossa on omat etunsa ja haittansa. Ratkaisu sopivimman yritysmuodon valinnassa on tehtävä eri tekijöiden yhteissumman avulla. Verotus on vain yksi yksittäinen osatekijä, mutta siinä on huomioitava monia eri osatekijöitä.

Jotta yrityksen verotukseen kuuluvat osa-alueet olisi helpompi hahmottaa, tässä opinnäytetyössä tarkastellaan ensin lyhyesti, miltä Suomen verojärjestelmä näyttää vuonna 2014, ja siirrytään sen jälkeen käsittelemään eri yritysmuotoja tarkemmin. Case-yritystä vertaillaan luvussa 6 sekä vuoden 2014 että vuoden 2015 verotuksen mukaan.

Opinnäytetyön teoriaosuus perustuu vuoden 2014 verotussäännöksiin osittain siksi, että Suomen tuloverojärjestelmään tuli suuria muutoksia vuoden 2014 alusta ja osittain siksi että opinnäytetyötä kirjoitettaessa eduskunta ei vielä ollut päättänyt vuoden 2015 tuloverolaista. Vuodelle 2015 ei ole ehdotettu isoja muutoksia, joten vuoden 2014 järjestelmä on voimassa paljolti myös vuonna 2015. Luvussa 5 tarkastellaan, miltä yritysverotus näyttää vuonna 2015 hallituksen esittämänä (HE 122/2014).

Opinnäytetyössä yrityksen asemaa verovelvollisena ja yrityksen verosuunnittelua käsitellään tuloverotuksen näkökulmasta. Välillistä veroa ei tässä opinnäytetyössä käsitellä ollenkaan, sillä se ei suoraan kohdistu yrityksen verotettavaan tuloon. Yritysmuodon valintaa käsitellään teoreettisemmin luvussa 4 ja konkreettisemmin Case-yrityksen avulla luvussa 6.

1.1 Aihe ja tavoitteet

Opinnäytetyön aiheena on yrityksen tuloverotus. Tulovero on tulon perusteella määräytyvä vero. Tuloverotuksen yksi osa-alueista on yritysverotus, joka kattaa yrityksen maksamat välittömät verot. Välitön verotus kohdistuu yritystoiminnan vuosittaiseen verotettavaan tulokseen. Yritysmuoto vaikuttaa suuresti yrityksen verotukseen, sillä eri yhtiömuotoja koskevat eri lait ja säädökset.

Opinnäytetyön tavoitteena on selvittää, kuinka tuloverotus vaikuttaisi esimerkkitapauksena käytetyn suunnitteluvaiheessa olevan Case Koirahallin yritysmuodon valintaan. Case Koirahallille pyritään löytämään verotuksellisesti edullisin ja kannattavin vaihtoehto Suomessa vuonna 2014. Opinnäytetyössä tarkastellaan lyhyesti myös tulevan vuoden 2015 tuloverotusnäkyviä Suomessa, sekä verrataan vuoden 2014 ja vuoden 2015 tuloksia Case Koirahallia koskien.

1.2 Tutkimuskysymykset ja -menetelmät

Tutkimuskysymysten asettelu on tehty seuraavasti:

- Mikä on tuloverotuksen kannalta edullisin yritysmuoto Suomessa Case Koirahallille vuonna 2014 ja miksi?
- Miltä vuoden 2015 tilanne näyttää?

Tutkimusmenetelmänä on klassinen kvalitatiivinen tutkimus Suomen verojärjestelmää selvittäessä ja selitettäessä sekä tulevan vuoden 2015 verojärjestelmän tilannetta arvioitaessa. Kvalitatiivinen tutkimus eli laadullinen tutkimus on tutkimustapa, jossa pyritään ymmärtämään ominaisuuksia, merkityksiä ja laatua kokonaisvaltaisesti (Tuomivaara 2005).

Edullisimman yritysmuodon selville saamiseksi on tehty laskelmia, joten näiltä osin opinnäytetyön tutkimusmenetelmä on ollut kvantitatiivinen. Kvantitatiivinen eli määrällinen tutkimus perustuu tutkimuskohteen tulkitsemiseen sekä kuvaamiseen tilastoiden ja numeroiden avulla. Määrällinen tutkimus on kiinnostunut erityisesti muun muassa vertailusta ja luokitteluista. Kvantitatiivinen tutkimus sisältää paljon erilaisia laskennallisia tutkimusmenetelmiä (Tuomivaara 2005).

1.3 Tutkimuksen rajaus

Opinnäytetyössä käsitellään Suomen yritysverotusta yrityksen ja yrityksen omistajan näkökulmasta vuonna 2014 ja vuonna 2015. Tiedot vuoden 2013 säännökset koskevat yrityksiä vielä vuonna 2014, mutta nämä eivät ole oleellisia opinnäytetyön tutkimuskysymysten tai Case-yrityksen kannalta. Tällaiset tapaukset rajataan opinnäytetyön ulkopuolelle.

Välillistä veroa ei käsitellä tässä opinnäytetyössä. Se on oma laaja kokonaisuutensa, eikä suoraan kohdistu yrityksen vuotuisentulokseen. Välittömässä verotuksessa keskitytään nimenomaan yrityksen tuloverotukseen. Yrittäjän verotusta käsitellään siltä osin kuin se on oleellista kokonaisverotuksellisesta näkökulmasta. Muutoin henkilöverotusta ei käsitellä ja esimerkiksi ulkopuolisen palkansaajan osalta verolaskelmia ei tehdä, eikä elinkeinonharjoittajan kohdalla yrittäjäpuolison käsitettä käsitellä.

Opinnäytetyön ansiotuloverolaskelmissa on huomioitu ainoastaan viranpuolesta tehtävät vähennykset. Niitä vähennyksiä, joita yrittäjä voi erikseen hakea, ei ole otettu huomioon. Vuonna 2015 henkilöverotukseen on tulossa uusi pykälä lapsivähennyksen osalta. Tämä on viranpuolesta tehtävä vähennys, mutta sitä ei ole huomioitu vuotta 2015 käsittelevissä laskelmissa.

Osingonsaajana käsitellään tässä opinnäytetyössä ainoastaan yksityishenkilöä. Osingon osalta ei siis käsitellä esimerkiksi tapausta, jossa osingon saajana olisi henkilöyhtiö tai toinen osakeyhtiö. Myöskään henkilöyhtiön yhtiömiehenä olevaa osakeyhtiötä ei käsitellä vaan yhtiömiesten oletetaan olevan luonnollisia henkilöitä.

Rajoitetusti verovelvollisia ei käsitellä. Rajoitetusti verovelvollinen on henkilö, joka ei ole asunut Suomessa verovuonna tai ulkomainen yhteisö Suomesta saamastaan tulosta. Opinnäytetyön aihealue rajoittuu ainoastaan suomalaisiin yrityksiin, jotka harjoittavat elinkeinotoimintaansa Suomessa.

Opinnäytetyössä verrataan keskenään ainoastaan yksityistä elinkeinonharjoittajaa, henkilöyhtiötä (erityisesti avoin yhtiö) ja osakeyhtiötä. Yritysmuodoista osuuskuntaa ei käsitellä. Osuuskuntien verotukseen odotetaan muutoksia vuonna 2015, joten vuoden 2014 tilanne ei liene oleellinen enää tulevana vuonna ainakaan yritysmuodon valinnan kannalta.

Yrityksellä tarkoitetaan pientä, keskisuurta tai mikroyritystä. Opinnäytetyön laskelmissa omistajayrittäjiä on yhtiömuodosta riippuen yksi tai kaksi.

Opinnäytetyön Case-yritys on esimerkki ensimmäistä toimintavuottaan aloittavasta pienestä yrityksestä. Opinnäytetyön aihetta käsitellään Case-yrityksen avulla ja tästä johtuen myös opinnäytetyön teoriaosuus painottuu Case-yrityksen tarpeiden ympärille. Verotusta käsitellään aloittelevan pienen yrityksen kannalta ja opinnäytetyössä näkökulmana on nimenomaan yritysmuodon valinta, ei yritysmuodon muutos.

2 Verotus Suomessa

Suomessa verotus perustuu moniin eri lakeihin, joita valmistelee valtionvarainministeriö ja jotka hyväksyy eduskunta. Suomi ei kuitenkaan yksin ole vastuussa verotukseensa liittyvistä päätöksistä, vaan myös Euroopan unioni vaikuttaa osaltaan siihen, miten Suomessa verotetaan. Esimerkiksi Euroopan unionissa on säädetty joitain yritysverotusta koskevia direktiivejä sekä haitallisen verokilpailun estäviä direktiivejä (Lomperi 2011). Euroopan unionista johtuu myös osittain nykyinen kahdenkertainen verotus, joka vaikuttaa osakeyhtiön ja osuuskunnan jaettaviin voittovaroihin (Mäkinen 2014, 107).

Verotusta toimitettaessa yksityiseltä sektorilta kerätään varoja, jotta julkista sektoria pystytään ylläpitämään (Niskakangas 2009, 13). Verot ovat merkittävin mutta eivät kuitenkaan ainoa tapa rahoittaa erilaisia julkisia menoja. Vaikka verovarojen avulla rahoitetaan julkisia laitoksia, ne eivät ole suoraan sidoksissa verojen maksuun. Veroihin ei liity välitöntä vastasuo-

ritusta veronmaksajalle toisin kuin maksuissa yleensä (Niskakangas 2009, 13). Verotus on myös yksi politiikan keinoista ohjata ihmisten toimintaa.

Verohallinto on valtakunnallinen viranomaisen, joka toimii valtiovarainministeriön ohjauksessa. Verohallinnon tehtävänä on ohjeistaa verotuksessa sekä kerätä ja jakaa verotuksen kautta saadut tulot eri veronsaajille. Verohallinto kerää arviolta kaksi kolmasosaa Suomen veroista. Loput kerätään Tullin ja Liikenteen turvallisuusviraston Trafín toimesta (Verohallinto, 2012).

Suomessa suurimpia veronsaajia ovat Verohallinnon (2012) mukaan valtio (n. 50 %), kunnat (n. 40 %) ja Kansaneläkelaitos (n. 7 %). Osa verorahoista menee myös valtionkirkkojen seurakunnille sekä Euroopan unionille. Suurin osa, yli 90 %, verotuloista OECD-maissa koostuu tuloverosta, hyödykeverosta, sosiaaliturvamaksuista ja yritysverosta (Määttä 2007, 60).

2.1 Verotuksen muodot

Suomessa veroja kerätään lähinnä neljästä eli lähteestä eli veropohjasta (Leppiniemi & Walden, 2014):

- tulot
- kulutus
- omaisuuden hallinta ja siirtäminen
- sosiaaliturvaan liittyvät maksut

Kuvio 1: Verotuksen muodot Suomessa 2014

Kuviossa 1 on esitetty Suomen verotuksen muodot. Verot jaetaan usein välittömiin ja välillisiin verotyypppeihin. Välittömät verot jäävät verovelvollisen maksettavaksi (Niskakangas 2009, 13). Luonnollisten henkilöiden maksamat välittömät verot määräytyvät pääoma- ja ansiotulon mukaan. Yritykset ja yhteisöt maksavat tuloksestaan välittömän veron yhteisöverona valtiolle, kunnille ja seurakunnille (Verohallinto 2014a).

”Välittömiin veroihin kuuluviksi luetaan mm. valtion tulovero, kunnallisvero, yhteisön tulovero, sairausvakuutusmaksu, työnantajan sosiaalivakuutusmaksu, kiinteistövero ja arpajaisvero.”

Verohallinto, 2014b

Pääomatulo on varallisuudesta kertyvää tuloa. Pääomatuloa ovat esimerkiksi myyntivoitot, korkotuotot, osingot ja vuokratulot (Siikavuo 2014, 8). Pääomatuloja verotetaan tasasuhteisesti eli veroa maksetaan aina sama prosentuaalinen määrä tulon määrästä riippumatta.

Ansiotuloa on kaikki tulo, jota ei lasketa pääomatuloksi. Ansiotuloa on siis esimerkiksi palkka tai palkkio, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuus ja yksityisen osakeyhtiön tuottaman osinkotulon ansiotulo-osuus (Siikavuo 2014, 9). Ansiotuloverotus on suurelta osin progressiivista eli veroa maksetaan korkeammalla veroprosentilla tulon määrän kasvaessa.

Välillinen vero voidaan siirtää perittäväksi toiselta toimijalta. Se on kulutusvero, jonka maksaja on lopputuotteen tai -palvelun ostanut kuluttaja (Verohallinto 2014c). Tuotteen tai palvelun myyjä on velvollinen tilittämään tuotteen tai palvelun hintaan sisältyvät välilliset verot veronsaajille (Verohallinto 2014c). Välillistä veroa ei käsitellä tässä opinnäytetyössä.

”Välillisiä veroja ovat mm. arvonlisävero ja valmisteverot.”

Verohallinto, 2014c

2.2 Verotuksen tavoitteet

Hyvää verojärjestelmää on luonnehdittu yksinkertaiseksi ja oikeudenmukaiseksi sekä sellaiseksi, joka ei estä taloudellista kasvua, vaan pikemminkin edistää sitä.

Suomen kokonaisveroaste vuonna 2013 oli 44 % suhteessa bruttokansantuotteeseen (Tilastokeskus 2014; EKT 2010). Eli 44 % kaikesta Suomessa tuotetusta tulosta kerättiin julkiselle sektorille verojen ja veronluonteisten maksujen muodossa.

Verotuksella toteutetaan erilaisia tavoitteita (Niskakangas 2009, 15-17).

- Fiskaalinen tavoite on julkisen sektorin toiminnan rahoittaminen ja verotuksen ensisijainen tavoite.
- Tulonjakopoliittiset tavoitteet pyrkivät tasaamaan tuloeroja.
- Ohjaavat tavoitteet:
 - Sosiaalipoliittiset tavoitteet ovat sidoksissa sosiaalitukiin.
 - Terveyspoliittiset tavoitteet johtuvat kansanterveyttä koskevista seikoista.
 - Kasvupoliittiset tavoitteet pyrkivät takaamaan taloudellisen kasvun.
 - Työllisyyspoliittiset tavoitteet pyrkivät alentamaan työttömyyttä.
 - Ympäristöpoliittiset tavoitteet on asetettu ympäristön suojelemiseksi.

Verotuksen erilaisten tavoitteiden painopistettä säädetään ja ohjataan verolakien avulla. Verotusta kiristämällä ja verohuojennuksia myöntämällä pyritään estämään tai kannustamaan tietynlaista käyttäytymistä. Tällöin puhutaan verotuksen ohjausvaikutuksesta (Niskakangas 2009, 17).

Verotuksen ollessa neutraalia, eli ohjausvaikutuksen puuttuessa, verovelvollinen voi vapaasti valita mihin käyttää varansa. Tällöin erilaisia vääristymiä ei pääse syntymään. Suomessa tavoitteena on ollut verotuksen neutraalisuuden lisääminen (Leppiniemi & Walden 2014). Tois-taiseksi verotuksen ohjausvaikutusta on kuitenkin haluttu ainakin jossain määrin hyödyntää.

EU-alueella käytävä kilpailu markkinoista ja työvoimasta on johtanut yhteisöverokantojen alentumiseen. Suomi alensi yhteisöverokantaansa vuoden 2014 alusta 24,5 prosentista 20 prosenttiin. Tällaisesta verokilpailusta on ristiriitaisia mielipiteitä. Hallituksen esityksen mukaan yhteisöveroprosentin alentaminen houkuttelee ulkomaisia yrityksiä Suomeen. Talouspolitiikan asiantuntijoiden mielestä alhainen verokanta houkuttelee Suomeen lähinnä verokeinottelijoi-ta (Mäkinen 2014, 58).

2.3 Erilaiset verot ja maksut

Tulovero on merkittävin vero Suomessa (Niskakangas 2009, 24). Se jakautuu valtionveroon ja kunnallisveroon, joista valtionvero on progressiivinen ja kunnallisvero suhteellinen. Kunnallis-verovähennykset tosin tekevät kunnallisverostakin käytännössä ainakin osittain progressiivi-sen. Kunnallisvero määräytyy luonnollisen henkilön asuinkunnan mukaan. Valtiolla osakeyhti-

öiden ja osuuskuntien maksamasta yhteisöverosta osa jaetaan lain nojalla kunnille ja seurakunnille (Holopainen 2014, 147). Yritysten maksamaan yhteisöveroon on ikään kuin sisällytetty sekä kunnallisvero että kirkollisvero.

Valtiolle maksetaan valtion tuloveron lisäksi myös yleisradiovero, jolla rahoitetaan Yleisradion toimintaa. Veroa maksavat täysi-ikäiset luonnolliset henkilöt sekä yhteisöt riippumatta siitä, käyttävätkö he suoraan yleisradion palveluita tai ei (Laki yleisradioverosta 2012, 1-3 §).

Kansaneläkelaitokselle maksetaan sairausvakuutusmaksu ja työnantajan sosiaaliturvamaksu. Sairausvakuutusmaksu koostuu sairausvakuutuksen päivärahamaksusta ja sairaanhoitomaksusta. Vuonna 2014 sairaanhoitomaksu on ollut suuruudeltaan 1,32 % palkkatulosta ja päivärahamaksu 0,84 % (Verohallinto 2014d). Näistä päivärahamaksu on vähennyskelpoinen ja sairaanhoitomaksu ei ole vähennyskelpoinen verotuksessa.

Palkkatuloista maksetaan myös työntekijän eläkemaksu (5,55 % vuonna 2014) sekä palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu (0,5 % vuonna 2014) (Verohallinto 2014d). Nämä maksut perustuvat bruttopalkan määrään, eivätkä ne sisälly entuudestaan verokortin ennakonpidätysprosenttiin. Sekä palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu että työntekijän eläkemaksu ovat vähennyskelpoisia tuloverotuksessa.

Mikäli osakeyhtiön osakas omistaa yksin 50 % tai yli 50 % yhtiön osakkeista, ei hän ole työttömyysvakuutusmaksuvelvollinen (Työttömyysvakuutusrahasto 2014). Vastaavasti avoimessa yhtiössä yhtiömiehellä ei ole maksuvelvollisuutta ja sama koskee kommandiittiyhtiön vastuunalaista yhtiömiestä. Myöskään yksityisellä elinkeinonharjoittajalla ei ole työttömyysvakuutusmaksuvelvollisuutta. Kaikissa edellä mainituissa tapauksissa yrittäjän pitää ottaa YEL-vakuutus, jos hän on 18 - 67 vuotias (Veritas 2014).

YEL-vakuutus eli yrittäjän työeläkevakuutus on yrittäjän eläke- ja sosiaaliturvan perusta (Veritas 2014). YEL-vakuutetut yrittäjät eivät maksa palkansaajan eläkemaksua palkastaan. YEL-vakuutusmaksu on vuonna 2014 alle 53-vuotiailta 23,30 % ja sitä vanhemmilta yrittäjiltä 24,80 % vahvistetusta YEL-työtulosta (Holopainen 2014, 136). Ensimmäistä kertaa YEL-vakuutuksen ottava yrittäjä saa YEL-maksusta 22 % alennusta (Holopainen 2014, 137). YEL-maksu on kokonaisuudessaan vähennyskelpoinen verotuksessa (Veritas 2014).

Vahvistettu YEL-työtulo vastaa yrittäjän työpanosta yrityksessä eli sitä palkkaa, joka pitäisi maksaa vastaavasta ammattitaidosta. YEL-työtuloa vahvistettaessa otetaan huomioon myös yritystoiminnan laajuus (Holopainen 2014, 136). YEL-työtulon perusteella lasketaan lisäksi yrittäjän sairauspäiväraha (Veritas 2014).

Palkkaa maksavan yrityksen on otettava huomioon myös työnantajan sosiaaliturvamaksu, joka on vuonna 2014 2,14 % palkasta (Verohallinto 2014d). Työnantajan sosiaaliturvamaksu maksetaan Verohallinnolle yhdessä muiden verojen kanssa. Se on nimensä mukaan työnantajan maksettava maksu, joten esimerkiksi maksaakseen 1000 euron palkan yrityksen on tienattava 1000 € ja lisäksi $2,14 \% \cdot 1000 \text{ €}$ eli yhteensä 1021,40 €. YEL-vakuutetun yrittäjän ei tarvitse huomioida muita palkansivukuluja maksaessaan palkkaa itselleen.

Seuraavia tuloja tai omistusta koskevia veroja ei ole sisällytetty tätä opinnäytetyötä koskeviin laskelmiin:

- Kunnat perivät kunnallisveron lisäksi maan ja rakennusten arvoon perustuvaa kiinteistövero, jota maan ja kiinteistöjen omistajat maksavat (Niskakangas 2009, 25).
- Varainsiirtoveroa maksaa kiinteistön tai arvopaperin (esim. asunto-osakkeen) ostaja valtiolle.
- Kirkollisvero tulee luonnollisen henkilön maksettavaksi, mikäli hän kuuluu johonkin valtionkirkon seurakuntaan.
- Perintöveroa maksetaan omaisuuden arvon ja sukulaisuussuhteen mukaan.
- Lahjaveroa maksetaan lahjan arvon ja sukulaisuussuhteen perusteella.
- Lähdevero maksetaan esimerkiksi pankkitalletuksille kertyneestä korosta.

2.4 Tulolähteet

Tuloverotus tapahtuu tulolähteittäin. Suomessa tulolähteitä on kolme, puhutaan tulolähdejäosta (taulukko 1). Kutakin tulolähdettä verotetaan erillisten lakien mukaan. Elinkeinoverolain (EVL), maatalouden tuloverolain (MVL) ja tuloverolain (TVL) säännökset poikkeavat toisistaan. Esimerkiksi elinkeinoverolaki määrittää yrityksen tuloksen laskemisen. Tuloverolaki sääntelee sitä, miten yrityksen tulos jaetaan verotettavaksi pääoma- ja ansiotuloksi (Ojala 2014).

Taulukko 1: Tulolähdejako

Tulolähteet	Laki, jossa säädellään
1. Elinkeinotoiminta	EVL, elinkeinoverolaki
2. Maatalouden tulolähde	MVL, maatalouden tuloverolaki
3. Henkilökohtaisten tulojen tulolähde	TVL, tuloverolaki

Tulolähdejako perustuu siihen, millä tavoin tuloja saadaan. Elinkeinotoiminnan tunnuspiirteitä ovat voiton tavoittelu, liiketoimintariski, jatkuva ja suunnitelmallinen toiminta, markkinointi sekä itsenäinen päätöksenteko (Leppiniemi & Walden, 2014). Yleensä elinkeinotoiminnan tulolähde sisältää yrityksen osto- ja myyntitoiminnan sekä muut palvelut. Elinkeinotoimintaan kuuluviksi varoiksi lasketaan omaisuus, joka on yli puolet ajasta elinkeinotoiminnan käytössä (EVL 1992, 53 §).

Henkilökohtainen tulolähde eli muut tulot sisältää kiinteistövuokraukset ulkopuolisille, saamiset yhtiömiehiltä ja liiketoiminnasta erillisen sijoitustoiminnan (Kukkonen & Walden 2014, 18). Maatalouden tulolähde muodostuu maatalouden harjoittamisesta saadusta tulosta (Lepiniemi & Walden 2014).

Tulolähdejaon kannalta tarkasteltuna kaikkia yritysmuotoja on mahdollista verottaa ainakin tuloverolain ja elinkeinoverolain mukaan. Joissakin tapauksissa on mahdollista, että verotusta tarkastellaan myös maatilatalouden tuloverolain mukaan. Huomion arvoista on kuitenkin se, että kaikilla yritysmuodoilla voi olla useita tulolähteitä (Kukkonen & Walden 2011, 16).

Silloin, kun kyse on jostain muusta yritysmuodosta kuin osakeyhtiöstä, vaikuttaa tulolähdejako siihen, kuinka yrityksen tekemä tulos jaetaan verotuksessa pääomatulona verotettavaan osuuteen ja progressiivisesti verotettavaan ansiotulo-osuuteen. Osakeyhtiössä sillä, että omaisuus kuuluu eri tulolähteiden pariin, ei ole nettovarallisuutta laskettaessa suurta merkitystä (Koponen 2010, 27).

Kunkin tulolähteen tuottojen ja kulujen erotus määrää kyseisen tulolähteen tuloksen tai tappion. Eri tulolähteet on pidettävä kokonaan erillään, sillä verovähennykset ja tappioiden vähentäminen tehdään tulolähteittäin (Verohallinto 2014e; Verohallinto 2014f).

Erityisen suuri merkitys tulolähdejaolla on tappiota vähennettäessä. Yhden tulolähteen tuloksesta ei voida vähentää toisen tulolähteen tappiota. Näin ollen tulolähdejako vaikuttaa myös yrityksen tuloksen määrittelyyn sekä pääoman määrään (Kukkonen & Walden 2014, 18). Mikäli esimerkiksi osakeyhtiön elinkeinotulolähteen tulos olisi voitollinen ja muun tulolähteen tulos tappiolla, ei yhtiöllä ole mahdollisuutta vähentää elinkeinotoiminnan tulolähteestä muun tulolähteen tappiota. Muun toiminnan tappio tulee vahvistaa tulolähteen tappioksi, jonka jälkeen se voidaan vähentää tulolähteen tulosta seuraavan kymmenen vuoden aikana (Koponen 2010, 26).

Ongelmia tulolähdejaosta voi koitua esimerkiksi silloin, kun yrityksellä on voitollista elinkeinotoimintaa samalla, kun sen käymä arvopaperikauppa on tappiollista. Ongelmalliseksi tällainen tilanne muuttuu, kun arvopaperikauppa tulkitaan verotuksessa joksikin muuksi, kuin elinkeinotoiminnaksi. Tällöin arvopaperikaupasta aiheutuneita tappioita ja kuluja ei saa vähentää elinkeinotoiminnan tuloista. Tästä aiheutuu tilanne, jossa yritys joutuu maksamaan veron voitollisen tulolähteen tulon perusteella, vaikka elinkeinotoiminta olisikin tuottanut voittoa vain saman verran, kuin arvopaperikauppa olisi tuottanut tappiota (Koponen 2010).

2.5 Tulolaji ja nettovarallisuuslaskenta

Suomessa tuloverotus perustuu eriytettyyn tuloverojärjestelmään, jossa tulo jaetaan kahteen tulolajiin: pääomatuloon ja ansiotuloon (kuvio 1). Tämä jako koskee sekä luonnollisia henkilöitä että kuolinpesiä ja lisäksi yhteisön ja yhteisetuuden (esim. henkilöyhtiöt) elinkeinotuloa ja maatalouden tuloa (TVL 1992, 29 §). Yhteisön ja yhteisetuuden muun toiminnan verotettava tulo verotetaan pääomatulona.

Tulolajeja verotetaan eri perustein. Pääomatuloa verotetaan 30 prosentin verokannalla 40 000 euroon asti ja 32 prosentin verokannalla 40 000 euroa ylittäviltä osin (Verohallinto 2014g). Ansiotuloja verotetaan valtionverotuksessa progressiivisen tuloveroasteikon mukaan (liite 3). Valtionveron lisäksi ansiotuloihin kohdistuvat kunnallis- ja kirkollisvero sekä sairausvakuutusmaksu.

Yritystulosta puhuttaessa jako pääoma- ja ansiotuloon perustuu yrityksen nettovarallisuuteen (taulukko 2). Nettovarallisuuden laskennasta säädetään laissa varojen arvostamisesta verotuksessa (ArvL). Pääomatulon osuus määritetään yrityksen edellisen verovuoden nettovarallisuuden perusteella (TVL 1992, 38 §). Mikäli yritys on aloittanut toimintansa verovuoden aikana, nettovarallisuus lasketaan tämän verovuoden perusteella (Verohallinto 2014h). Nettovarallisuus ja siihen lisättävät palkat lasketaan tulolähdekohtaisesti (taulukko 1).

Taulukko 2: Yksinkertaistettu nettovarallisuuden laskentakaava.

Nettovarallisuuden laskentakaava:		
Varat	+ euroa	henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö, tulolähteen varoista vähennetään saman tulolähteen velat
Velat	- euroa	
Nettovarallisuus	= euroa	henkilöyhtiöt, tulolähdekohtainen nettovarallisuus osakeyhtiö, tulolähteiden nettovarallisuusarvojen summa
30 % palkoista	+ euroa	toiminimi ja henkilöyhtiöt, verovuoden päättymistä edeltäneen vuoden aikana maksetut ennakonpidätyksen alaiset palkat
Pääomatulo	= euroa	toiminimi ja henkilöyhtiöt

Nettovarallisuus lasketaan bruttomenetelmällä ja se on elinkeinotulolähteeseen kuuluvien velkojen ja varojen erotus. Nettovarallisuutta laskettaessa elinkeinonharjoittajan kohdalla varoina otetaan huomioon vain ne veronalaiset varat, jotka kuuluvat itse elinkeinotoimintaan (Koponen 2010). Elinkeinotoimintaan kuuluviksi varoiksi katsotaan vain se omaisuus, joka on pääasiallisesti elinkeinotoiminnan käytössä. Osakeyhtiössä nettovarallisuutta laskettaessa ote-

taan huomioon myös elinkeinotulolähteeseen kuulumattomat varat (Leppiniemi & Walden 2014). Henkilöyhtiöiden nettovarallisuus lasketaan tulolähteittäin.

Toiminimellä ja henkilöyhtiöillä pääomatulo saadaan kun nettovarallisuuteen lisätään 30 % verovuoden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksetuista palkoista (TVL 1992, 41 §). Osakeyhtiö tarvitsee nettovarallisuusarvoa osinkojen jakamista varten laskettavan matemaattisen arvon selvittämiseen (TVL 2004, 33 b §). Osakkeen matemaattinen arvo on osakeyhtiön nettovarallisuus jaettuna yhtiön ulkona olevien osakkeiden määrällä.

2.6 Kirjanpidon ja verotuksen suhde

Valittaessa yritykselle sopivaa yritysmuotoa, on otettava huomioon kirjanpidon asettamat vaatimukset. Elinkeinoverotus perustuu keskeisesti yrityksen kirjanpidosta sekä tilinpäätöksestä saataville tiedoille. Tuloslaskelman avulla lasketaan verotettava tulo ja tasetta käytetään nettovarallisuuden laskennassa. Verotettava tulo ei kuitenkaan ilmene suoraan kirjanpidosta, sillä esimerkiksi yrityksen varat arvostetaan verotuksen säännöin (Ojala, 2014). Tulo saattaa myös olla kokonaan tai osittain verovapaata (EVL 1968, 6 §). Menot saattavat olla verotuksessa vähennyskeltottomia (EVL 1981, 16 §). Tulo saatetaan käsitellä kirjanpidossa ja verotuksessa eri vuosina. Verotettavan tulon ja kirjanpidon tuloslaskelman osoittaman tuloksen välillä on näin ollen pysyviä ja väliaikaisia eroja.

Veropaita tuloja mm.

- Lähdeverolain alaiset korot (elinkeinonharjoittaja)
- Osinkotulot (osittain)
- Käyttöomaisuusosakkeiden myyntivoitto

Vähennyskeltottomia menoja mm.

- Tuloverot
- Rangaistuksenomaiset seuraamukset (sakot, pysäköintivirhemaksut, jne.)
- Negatiivisen oman pääoman korko (elinkeinonharjoittaja, henkilöyhtiöt)
- Edustusmenot (kokonaan vuonna 2014, osittain vuonna 2015)
- Yksityiskäyttö
- Käyttöomaisuusosakkeen myyntitappio

Pysyvät erot johtuvat verovapaista tuloista ja sellaisista menoista, jotka ovat vähennyskelvottomia ja joita ei oteta huomioon verotettavaa tuloa laskettaessa. Verosaamisia tai laskennallista verovelkaa syntyy väliaikaisista eroista, ei pysyvistä eroista.

Väliaikaisiin eroihin sisältyy jaksottamisesta ja varojen arvostamisesta johtuvat erot (Kirjanpitolautakunta 2006). Ne väliaikaiset erot, jotka johtuvat jaksottamisesta, johtuvat siitä, että tuottoja ja kuluja otetaan kirjanpidossa ja verotuksessa huomioon eri tilikausina. Kun menot jaetaan eri tilikausien kuluiksi, puhutaan menojen jaksottamisesta. Ne menot, joista ei enää odoteta saatavan tulevaisuudessa uusia tuloja, kirjataan kuluiksi tilikaudelle. Tulevien tilikausien aikana taseeseen vähennettäviksi menoiksi aktivoidaan kaikki muut menot. Pääsääntöisesti tulot verotetaan sinä vuonna, kun ne on saatu (TVL 1992, 110 §), mutta siitä toiminnasta saatu tulo, josta verovelvollinen on kirjanpitovelvollinen, verotetaan suoriteperusteisesti EVL:n mukaan (TVL 1992, 116 §).

Laki varojen arvostamisesta verotuksessa sääntelee miten verotettavan tulon arvo määräytyy. Yhtiön omaisuuslajit jakautuvat käyttö-, vaihto- ja sijoitus- ja rahoitusomaisuuteen ja ne arvostetaan eri perustein (ArVL 2005, 3 §). Esimerkiksi osakeyhtiön osakkeelle matemaattista arvoa laskettaessa varat arvostetaan yleensä poistamattomaan hankintamenuun.

2.7 Tulon veronalaisuus ja menon vähennyskelpoisuus

Kaikki tulot ovat lähtökohtaisesti veronalaisia, joka johtaa juurensa laajaan tulonkäsitteeseen. Tulo voi olla yritystoiminnan ollessa kyseessä joko rahatuloa tai rahanarvoisia etuuksia (TVL 1992, 29 §). Yrityksen kohdalla veronalaista tuloa ovat muun muassa yrityksen tuottamista palveluista saadut vastikkeet. Verotettava tulo lasketaan vähentämällä yrityksen veronalaisista tuotoista yrityksen vähennyskelpoiset menot sekä tappiot (TVL 1992, 30-31 §; Tomperi 2012, 184).

Siinä missä tulot ovat laajasti veronalaisia, menot ovat laajasti vähennyskelpoisia (Ojala 2014). Vähennyskelpoisia menoja elinkeinotoiminnassa ovat kaikki tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneet menot ja menetykset eli luonnolliset vähennykset (TVL 1992, 29 §; EVL 1968, 7 §). Vähennyskelpoisiksi menoiksi katsotaan myös sellaiset menot, joilla on pyritty tulon hankkimiseen, mutta joissa on epäonnistuttu. Vähennyskelpoisia menoja eivät sen sijaan ole voitonjakoon käytetyt varat eivätkä yrittäjän elantomenot. Vuonna 2014 vähennyskelvottomia menoja ovat olleet myös edustusmenot.

Case Koirahallin näkökulmasta etenkin alkuvaiheessa hallin palveluita on tarpeen mainostaa eri markkinointikanavia hyödyntäen, jotta potentiaaliset asiakkaat löytävät palvelun. Markki-

nointi- ja mainosmenot ovat vähennyskelpoisia silloin, kun menot johtuvat esimerkiksi juuri tämänkaltaisesta ilmoittelusta (Koponen 2010, 44).

Pääomansiirto (esim. lainananto) ei ole verotusta aiheuttava tapahtuma (Niskakangas 2009, 33). Esimerkiksi lainanottaja ei ole velvollinen maksamaan veroa saamastaan lainasta. Tämä koskee myös yhtiöitä. Osakeyhtiön ei tarvitse maksaa veroa osakkaiden sijoittamasta omasta pääomasta. Yhtiöön sijoitetut summat eivät näin ollen ole myöskään vähennyskelpoisia sijoittajan verotuksessa. Yhtiön osakkaalle antama laina eli osakaslaina (henkilö omistaa vähintään 10 % osakeyhtiön osakaskannasta) verotetaan kuitenkin pääomatulona (TVL 1992, 53 a §). Takaisin maksettu laina on vähennyskelpoinen verotuksessa.

Vuoden 2014 verouudistukseen kuuluu sijoitetun vapaan oman pääoman rahastosta jaettavat varat, jotka verotetaan jatkossa pääsääntöisesti osinkotulona (Verohallinto 2014i). Nämä vapaan pääoman rahaston jaettavat varat voidaan kuitenkin tietyin edellytyksin katsoa myös luovutukseksi (TVL 2013, 45 a §).

2.8 Verotuksessa tehtävät vähennykset

Tuloverotus tehdään nettotulosta. Nettotulo on niin sanottu puhdas tulo. Puhdas tulo saadaan, kun veronalaisesta tulosta vähennetään tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneet menot eli luonnolliset vähennykset (Niskakangas 2009, 34). Puhtaaseen tuloon tehdään vielä erilaisia vähennyksiä ennen kuin päästään verotettavaan tuloon.

Henkilöverotusta toimitettaessa tehdään tiettyjä vähennyksiä henkilön pääoma- ja ansiotuloon, jotta saataisiin tietää henkilön verotettava tulo. Tämä ei suoraan liity yritysverotukseen, mutta se on kiinteä osa yrittäjän tuloverotusta. Ansiotuloverosta viranpuolesta tehtävät vähennykset on huomioitu tämän opinnäytetyön laskelmissa luvussa 6.

2.8.1 Pääomatulovähennykset

Tuloverolain 30 §:n mukaan puhtaasta pääomatulosta vähennetään korot sekä tulolähteen tappio. Verotettava pääomatulo saadaan, kun jäljelle jäävästä erotuksesta vähennetään aiempien vuosien vahvistetut pääomatulolajin tappiot. Pääomatuloista vähennettävät korot voivat johtua joko opinto- tai tulonhankkimisvelasta (TVL 2013, 58 §). Asuntovelan koroista saa vähentää vuonna 2014 75 prosenttia (TVL 2013, 58 §) ja vuonna 2015 65 prosenttia (HE 122/2014).

Siinä tapauksessa, että pääomatuloihin kohdistuvat menot ylittävät pääomatulojen määrän syntyy pääomatulolajin alijäämä (TVL 1992, 60 §). Alijäämän perusteella ansiotuloveroista

myönnetään tietyin edellytyksin alijäämähyvitys (Verohallinto 2014j). Pääomatulolajin tappio muodostuu siitä alijäämän osasta, jota ei ole huomioitu verosta tehtävänä vähennyksenä.

2.8.2 Ansiotulovähennykset

Tuloverolain 30 §:ssä puhdas ansiotulo määritetään vähentämällä ansiotulosta luonnolliset vähennykset. Ansiotulosta menevät valtionvero ja kunnallisvero. Molempien osalta tehdään vähennyksiä ja nämä vähennykset lasketaan erikseen omien sääntöjensä mukaan. Näiden vähennysten jälkeen vähennetään vielä aiempien vuosien vahvistetut ansiotulolajin tappiot (Verohallinto 2014k).

Ansiotulojen luonnollisiin vähennyksiin kuuluu viranpuolesta tehtävä palkkatulon tulonhankkimisvähennys, joka on 620 euroa tai enintään palkkatulon määrä (TVL 2003, 95 §). Muut palkkatulosta tehtävät luonnolliset vähennykset saa vähentää vain niiltä osin kuin ne yhteensä ylittävät 620 euroa (Verohallinto 2014k). Poikkeuksena ovat työmarkkinajärjestöjen jäsenmaksut ja työttömyyskassamaksut, jotka voi vähentää kokonaan. Kodin ja työpaikan väliset matkakustannukset voi myös vähentää kokonaan tulonhankkimisvähennyksen rajoittamatta niiltä osin kuin nämä matkakustannukset ylittävät omavastuun, joka on 600 euroa vuonna 2014 (TVL 2008, 93 §).

Valtionverotuksessa puhtaasta ansiotulosta vähennetään viranpuolesta työtulovähennys (TVL 2008, 125 §). Tämä vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä. Vuonna 2014 vähennys on 7,4 % puhtaiden ansiotulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta (Verohallinto 2014k). Vähennyksen enimmäismäärä on 1 010 euroa. Kun puhtaat ansiotulot ovat yhteensä yli 33 000 euroa, vähennys pienennetään 1,15 %:lla 33 000 euroa ylittävältä osalta. Puhtaan ansiotulon ylittäessä 120 826 euroa vähennystä ei enää saa osittaisenakaan.

Puhtaasta ansiotulosta vähennetään tämän jälkeen erilaiset pakolliset, lakisääteiset ja vapaaehtoiset vakuutusmaksut joko kokonaan tai osittain vakuutusmaksusta riippuen. Tällaisia ovat esimerkiksi YEL-vakuutusmaksu sekä päivärahamaksu ja yrittäjän korotettu päivärahamaksu.

Kunnallisverotuksessa puhtaasta ansiotulosta vähennetään viranpuolesta ansiotulovähennys ja perusvähennys (TVL 1996, 105 a §; TVL 2013, 106 §). Ansiotulovähennys tehdään ennen perusvähennystä.

Kunnallisverotuksen ansiotulovähennyksen määrä on 51 % puhtaiden ansiotulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta 7 230 euroon asti ja sitä ylittäviltä osin 28 %. Ansiotulovähennyksen enimmäismäärä on 3 570 euroa. Kun puhtaan ansiotulon määrä ylittää 14 000 euroa vähennystä

pienennetään 4,5 %:lla 14 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennystä ei saa osittaisenakaan puh-
taan ansiotulon ylittäessä 93 333 euroa.

Kunnallisverotuksen perusvähennys tehdään kaikkien muiden ansiotulovähennysten jälkeen.
Jos puhdas ansiotulo ei ole kaikkien edellä mainittujen vähennysten jälkeen enempää kuin
2 930 euroa, siitä vähennetään tämä määrä. Mikäli jäljelle jäänyt summa ylittää 2 930 euroa,
vähennystä pienennetään 19 % ylittävältä osalta.

Vähennyksiä on muitakin, mutta edellä on eritelty ne vähennykset, jotka ovat oleellisia ni-
menomaan yrittäjän tuloverotuksessa.

3 Yritys verovelvollisena

Verovelvollisuus on määritelty mahdollisimman laajaksi, jotta se olisi mahdollisimman oikeu-
denmukainen ja veronmaksuvelvollisuus jakautuisi mahdollisimman monen tahon kesken (Nis-
kakangas 2009, 29). Tuloveroja maksavat tahot määritetään tuloverolaissa.

Velvollinen suorittamaan veroa tulon perusteella on

- 1) verovuonna Suomessa asunut henkilö, kotimainen yhteisö, yhteisetuus ja kuolinpesä täältä ja muualta saamastaan tulosta (yleinen verovelvollisuus);
- 2) henkilö, joka verovuonna ei ole asunut Suomessa, sekä ulkomainen yhteisö täältä saamastaan tulosta (rajoitettu verovelvollisuus).

TVL 1992, 9 §

Tuloverolain mukaan Suomessa verovuonna asuneet luonnolliset henkilöt ovat poikkeuksetta
verovelvollisia. Sama verovelvollisuus koskee myös kuolinpesiä (Niskakangas 2009, 31). Vero-
velvollisia ovat lähtökohtaisesti myös kotimaiset yhteisöt. Yleishyödylliset yhteisöt maksavat
veroja ainoastaan elinkeinotulosta (TVL 1992, 22-23 §). Yhteisöt, joilla on yleinen yhteiskun-
nallinen tehtävä (esimerkiksi Suomen Pankki, Yleisradio ja Kansaneläkelaitos), on vapautettu
kokonaan tai osittain veronmaksuvelvollisuudesta (TVL 1992, 20 §). Verotusyhtymät ja elin-
keino-yhtymät kuten avoimet yhtiöt ja kommandiittiyhtiöt eivät ole erillisiä verovelvollisia,
vaan niiden tulo jaetaan verotettavaksi osakkaiden tulona.

3.1 Yrityksen verosuunnittelu

Voittoa tuottava kotimainen yritys maksaa veroja tuottamastaan tulosta. Veroja maksetaan siis yrityksen vuosittaisista voitoista. Yritysverotukseen vaikuttaa Suomessa yrityksen oikeudellinen muoto, puhutaan yhtiömuodosta tai yritysmuodosta (Verohallinto 2014g). Yhtiömuotoja Suomessa ovat yksityinen elinkeinonharjoittaja (toiminimi), avoin yhtiö ja kommandiittiyhtiö (henkilöyhtiöt) sekä osakeyhtiö ja osuuskunta.

Eri yhtiömuodoilla on oma verojärjestelmänsä, jonka perusteella yhtiötä verotetaan. Yhtiömuodolla on merkitystä etenkin välittömien verojen kohdalla. Yhtiömuodosta riippuu esimerkiksi se, kuka on vastuussa verojen maksamisesta, yrittäjä vai yritys. Yritysverotusta käsitellessä on siis erityisen tärkeää huomioida se, kuinka yrityksen ja yrityksen omistajien verotus on integroitu toisiinsa. Eri yritysmuotoihin kohdistuva verorasite on yhtiön verojen ja sen omistajien verojen summa (Holopainen 2014). Verotuksellisesti edullisin vaihtoehto selviää vasta tarkastelemalla tätä kokonaisuutta.

Yhtiön verosuunnittelussa on muun yhtiön johtamisen tavoin erotettavissa strateginen, taktinen ja operatiivinen taso (Leppiniemi & Walden 2014). Suunnitelma on sitä strategisempi mitä vaikeampi sen vaikutuksia on jälkikäteen muuttaa. Esimerkiksi yhtiömuodon valinta on selkeä strateginen valinta, sillä yhtiömuotoa ei voi kovin joustavasti vaihtaa toiseksi ja esimerkiksi osakeyhtiön verotus on hankalasti muutettavissa. Toisinaan kuitenkin vuosien kuluessa ja yrityksen toiminnan kehittyessä voi toiminnan muuttuminen ajaa yrityksen tilanteeseen, jossa on hyvä tarkistaa, onko jo olemassa oleva yritysmuoto edelleen järkevin.

Strategisia linjauksia valittaessa olisi hyvä kartoittaa, minkälainen vaikutus eri veromuodoilla on. Tuloverotus tarjoaa verrattain melko laajatin mahdollisuudet verosuunnitteluun (Leppiniemi & Walden 2014).

Taktisella verosuunnittelulla vaikutetaan esimerkiksi yrittäjän työsuhteen laatuun, yrittäjän ja yrityksen välisiin muihin suhteisiin, osingonjakotavoitteisiin ja tavoitteisiin tulon jakautumisessa ansio- ja pääomatuloksi (Leppiniemi & Walden 2014). Myös esimerkiksi tilikauden pituuden valinta on verotaktista suunnittelua.

Operatiiviseen verosuunnitteluun kuuluu lainsäädännön ja oikeuskäytäntöjen seuraaminen niin, että yritys menettelee oikein lainsäädännön uusiutuessa ja muuttuessa (Leppiniemi & Walden 2014). Operatiivisella suunnittelulla pyritään takaamaan riittävä dokumentointi ja oikea-aikaiset toimenpiteet.

Kuten edellä on mainittu, eivät henkilöyhtiöt ole erillisiä verovelvollisia, vaan niiden tulos verotetaan kokonaan yrittäjän tai yhtiömiehien tulona. Myöskään toiminimi ei ole erillinen verovelvollinen ja näin ollen myös sen tulos verotetaan suoraan yrittäjän tulona. Yrittäjä ja yhtiömiehet vastaavat koko omaisuudellaan yhtiön veloista, myös verovelloista.

Osakeyhtiö ja osuuskunta puolestaan ovat itsenäisiä verovelvollisia, jotka maksavat tekemästään tuloksesta yhteisöveroa. Osakeyhtiön osakas maksaa saamastaan osingosta osinkoveroa. Kokonaisverorasitus on tällöin yhteisö- ja osinkoveron summa (Ojala 2014).

Silloin, kun ei olla aivan varmoja, kuinka verottaja suhtautuu johonkin yrityksen suorittamaan toimenpiteeseen, on aina olemassa se riski, että verottaja puuttuu asiaan verotarkastuksessa ja toimenpide verotetaan eritavalla, kuin yrittäjä itse on alun perin ajattelut, että se verotettaisiin. Tällaisissa tilanteissa on aina myös se mahdollisuus, että verottaja tulkitseekin toimenpiteen peitellyksi osingonjaoksi tai veronkiertämiseksi. Siksi epävarmoissa tilanteissa voi olla järkevintä hakea ennakkotieto tai ennakkoratkaisu. Ennakkoratkaisun hinta tosin saat-
taa olla etenkin pienelle yritykselle liian kallis. Osakeyhtiölle tuloverotusta koskeva ennakkoratkaisu maksaa 1 040 euroa (Verohallinto 2014).

Tuloverotukseen liittyvissä kysymyksissä on mahdollista hakea verovirastolta sitova ennakkotieto. Ennakkotiedon antaminen sitoo verovirastoa määräajaksi, enintään ennakkotiedon antamisvuoden ja siitä seuraavan kalenterivuoden ajaksi, toimimaan ennakkotiedossa antamallaan tavalla verotuksessa (Koponen 2010).

3.2 Tuloverotuksen toimittaminen

Yrityksen verotus toimitetaan verovuositain. Verovuoden muodostavat ne tilikaudet, jotka ovat päättyneet kalenterivuoden aikana (Ojala 2014). Esimerkiksi, jos tilikausi on 1.1.2013–31.12.2013, muodostuisi verovuosi 2013 tästä tilikaudesta. Tilikaudet 1.2.2013–31.1.2014 ja 1.2.2014–31.12.2014 puolestaan muodostaisivat verovuoden 2014.

Veroilmoituksen perusteella toimitetaan itse verotus. Veroilmoitus tulee antaa sähköisesti Internetin välityksellä tai vaihtoehtoisesti verohallituksen vahvistamilla paperilomakkeilla. Verovelvollisen tulee ilmoittaa veronalaiset tulot ja varallisuus riittävästi eriteltyinä veroilmoituksessa tai sen liitteessä (Koponen 2010, 237).

Puutteellisen tai muutoin verotuksen pohjaksi kelpaamattoman veroilmoituksen pohjalta verotusta ei toimiteta. Sen sijaan toimitetaan arvioverotus (VML 1998, 27 §; Leppiniemi & Walden 2014). Tähän menettelyyn liittyy veronkorotus, jonka määrä riippuu verovelvollisen laiminlyönnin vakavuudesta, esimerkiksi vältetyn veron määrästä (Leppiniemi & Walden 2014).

Mikäli verotus on jo ehditty toimittaa puutteellisten tai virheellisten tietojen mukaan voidaan toimittaa jälkiverotus, jolloin verovelvollisen maksettavaksi tulee maksamatta jäänyt vero sekä veronlisäys ja veronkorotus (VML 2005, 57 §; Leppiniemi & Walden 2014).

Taulukko 3: Ilmoitukset ja maksut yrityksen tuloverosta Verohallinnolle (Verohallinto 2014m)

Kuukausittain	Vuosittain
- yrityksen ennakkoerot <ul style="list-style-type: none"> 2-12 erää veron suuruudesta riippuen 170 - 500 € 2 erää, maalisk- ja syyskuu yli 500 alle 1700 € 3 erää, helmi-, heinä- ja marraskuu yli 1700 enintään 10 000 € 6 erää, helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka-, ja joulukuu yli 10 000 € 12 erää eräpäivä kuukauden 23. päivä tai seuraava arkipäivä 	- veroilmoitus <ul style="list-style-type: none"> verovuodelta osakeyhtiö: 4 kk kuluessa tilikauden päättymisestä avoin yhtiö, kommandiittiyhtiö: verovuotta seuraavan huhtikuun alussa elinkeinonharjoittaja: verovuotta seuraavan huhtikuun alussa (tai veroilmoituslomakkeelle merkittynä myöhemmin palautuspäivänä toukokuun alussa) - vuosi-ilmoitus (sivullisen tiedonantovelvollisuus, vaikuttaa yrittäjän esitetäytetyn veroilmoituksen tietoihin) <ul style="list-style-type: none"> palkat osingonsaajan verovuoden aikana nostettavissa olleista osingoista (vuodesta 2014 alkaen), osingon nostettavissaolovuotta seuraavan kalenterivuoden tammikuun loppuun mennessä (sähköisesti 3.2.2015 mennessä) annetut osakaslainat, jotka luetaan saajan pääomatuloksi, seuraavan vuoden helmikuussa erikseen määrättävään päivään mennessä (24.2.2015)

Verohallinto määrää etukäteen maksettavan veron määrän eli ennakkoeron. Ennakkoero määräytyy yrityksen edellisen verovuoden tuloksen perusteella. Mikäli kyseessä on ensimmäinen toimintavuosi tai osakeyhtiöllä ensimmäinen tai toinen toimintavuosi, määrätään ennakot

yrityksen ilmoittaman tulosarvion perusteella (Verohallinto 2014n; Verohallinto 2014o; Verohallinto 2014p).

Ennakkovero arvioidaan mahdollisimman lähelle verovuoden lopullista veroa ja mikäli ennakot eivät riitä kattamaan koko tuloveromäärää, maksetaan puuttuva osa jäännösverona (Verohallinto 2014n; Verohallinto 2014o; Verohallinto 2014p). Mikäli veroja on maksettu liikaa, maksaa Verohallinto veronpalautuksen korkoineen.

Yrityksen ennakkoverot erääntyvät kuukausittain tai joka toinen kuukausi, aina kuukauden 23. päivänä. Maksettavan ennakkoveron suuruus määrää maksuerien lukumäärän. Jäännösverot erääntyvät osakeyhtiöiden osalta verotuksen päättymiskuukautta seuraavana kuukautena 25. päivänä. Muiden yhtiömuotojen osalta maksupäivät jäännösveroille ajoittuvat joulukuun sekä helmikuun alkupuolelle.

Toiminimi- ja henkilöyhtiöiden tulee antaa veroilmoitus huhtikuun alussa verovuotta seuraavana vuonna. Osakeyhtiöt antavat veroilmoituksen neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä. (Verohallinto 2014m)

Toiminimi ja henkilöyhtiöiden verotus päättyy marraskuun alkuun mennessä. Osakeyhtiöiden verotus toimitetaan 10 kk kuluessa tilikauden päättymisestä. (Verohallinto 2014m)

4 Yritysmuodon vaikutus verotukseen

Yritysmuodon valinta on tiiviisti kytköksissä niin yrityksen kuin sen omistajienkin verotukseen. Sopivaa yritysmuotoa valittaessa on hyvä ottaa huomioon myös yrittäjän oma taloudellinen riski. Yksityisliikkeen omistaja sekä henkilöyhtiön osakas ovat vastuussa yrityksen veloista, myös verovelosta. Osakeyhtiömuotoisessa yrityksessä yrittäjä vastaa veloista ainoastaan erillisen sitoumuksen nojalla.

Sopivaa yritysmuotoa valittaessa on otettava huomioon myös kirjanpidolle asetettavat vaatimukset, sillä elinkeinoverotus perustuu hyvin keskeisesti yrityksen tilinpäätöksestä ja kirjanpidosta saataviin tietoihin. Kirjanpitolaissa on esimerkiksi asetettu paljon suuremmat vaatimukset liikkeenharjoittajan kirjanpidolle ja tilinpäätökselle kuin ammatinharjoittajan kirjanpidolle ja tilinpäätökselle.

Kirjanpitolain (KPL 1997, 1 §) mukaan kaikki liikettä tai ammattia harjoittavat yksityishenkilöt ovat kirjanpitovelvollisia tästä toiminnastaan. Kirjanpitovelvollisia ovat kirjanpitolain mukaan aina myös mm. osakeyhtiö, osuuskunta, avoin yhtiö ja kommandiittiyhtiö.

4.1 Yksityisen elinkeinonharjoittajan verotus (elinkeinonharjoittaja)

Elinkeinonharjoittajaa eli tavanomaisemmin toiminimeä verotetaan kuten luonnollista henkilöä hänen kaikkien ansio- ja pääomatulojensa yhteissummien perusteella (Verohallinto 2014q). Ansio- ja pääomatulot lasketaan erikseen (TVL 1992, 38 §). Yrittäjä on henkilökohtaisesti vastuussa verojen maksamisesta.

Yrittäjä voi olla liikkeen- tai ammatinharjoittaja. Molemmissa tapauksissa toiminta on asiakaskeistä ja toimintaan liittyy riski (Leppiniemi & Walden 2014). Liikkeenharjoittajan riski on suurempi ammatinharjoittajaan verrattuna. Ammatinharjoittajana korostuu henkilön ammattitaito. Liikkeenharjoittajalla on käytössään enemmän tuotantovälineitä.

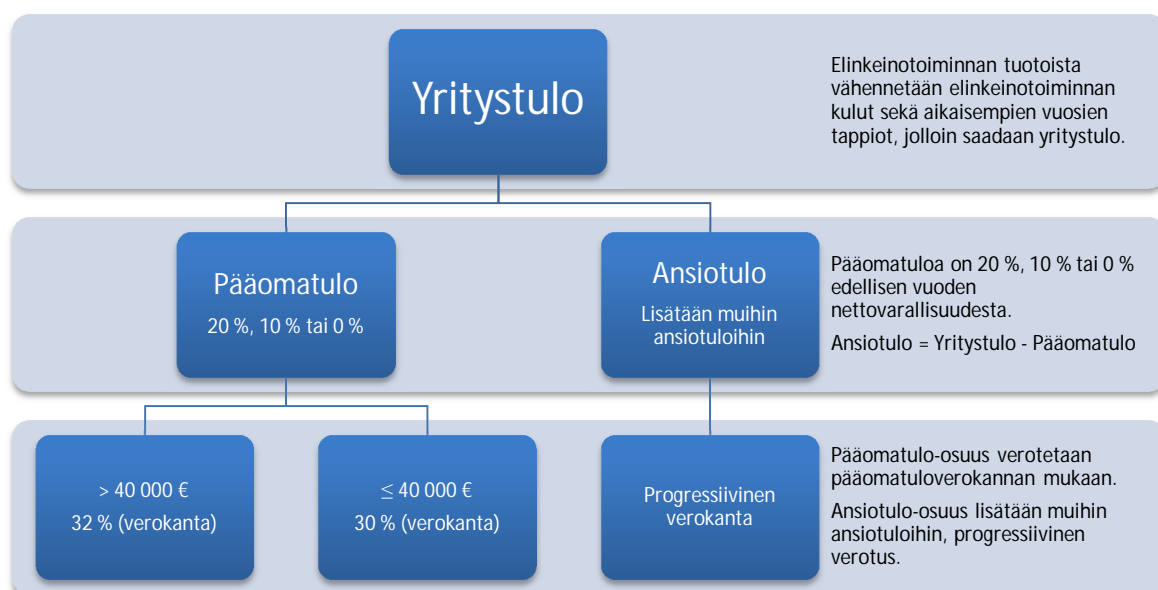
Elinkeinonharjoittajan verotettavan tulon laskemista säädellään elinkeinoverolaissa (Leppiniemi & Walden 2014). Se eroaa jonkin verran oikeushenkilöiden verotettavan tulon laskemisesta. Esimerkiksi elinkeinonharjoittajan mahdollisuus vähennysten tekemiseen on oikeushenkilöitä suppeampi.

Elinkeinonharjoittajan menojen vähennyskelpoisuuden rajoituksista on säädetty elinkeinoverolaissa (EVL 1981, 16.1 §). Elinkeinonharjoittaja ei voi maksaa palkkaa yrittäjälle eli itselleen yritystoiminnan tulosta. Puolisolle tai alle 14 vuotiaille perheenjäsenille maksettu palkka on verotuksessa vähennyskelvotonta. Myös muut etuudet puolisolle tai alle 14 vuotiaalle ovat verotuksessa vähennyskelvottomia. Varoja yrityksestä voi nostaa yksityisottoina, jolloin yrityksen varat siirtyvät yrittäjän henkilökohtaiseen käyttöön (Siikavuo 2014, 27).

Elinkeinonharjoittajalla on toimintavarausmahdollisuus eli verotettavaa tuloa voidaan pienentää varauksen määrällä (Suomen yrittäjät 2014). Käytännössä verotettava tulo siirtyy näin myöhemmin verotettavaksi. Varauksen määrä voi olla enintään 30 % edellisen vuoden palkoista (Ojala 2014). Pienillä yrityksillä voi olla toimintavarauksen lisäksi muitakin varauksia. Varauksista säädetään erikseen.

Elinkeinonharjoittajan matkakustannusten vähentämisestä on säädetty elinkeinoverolaissa (EVL 2000, 55 §). Elinkeinonharjoittajan verotuksessa saa vähentää todelliset elinkeinotoimintaan liittyvät autokulut sekä muut EVL 55 §:ssä säädetty vähennykset.

Elinkeinotoiminnan tappiot elinkeinonharjoittaja voi vähentää seuraavien 10 vuoden voitoista. Ne voi myös vaatia kokonaan tai osittain vähennettäväksi saman vuoden pääomatuloista (Verohallinto 2014q).

Kuvio 2: Tuloverotus - liikkeen- tai ammatinharjoittaja

Yritystulosta lasketaan ensin 20 prosentin vuotuinen tuotto pääomatuloksi elinkeinotoimintaan kuuluvan nettovarallisuuden perusteella. Verovelvollisen vaatimuksesta pääomatulo-osuus voi olla myös 10 prosenttia nettovarallisuudesta tai koko tulo voidaan verottaa ansiotulona (TVL 1992, 38 §; Verohallinto, 2014q). Mikäli nettovarallisuus on negatiivinen, tulo katsotaan kokonaan ansiotuloksi (Siikavuo 2014, 28). Ansiotulo-osuuteen ei vaikuta esimerkiksi yrittäjän tosiasiallinen työskentely yrityksessä vaan se tulo, joka ei ole pääomatuloa verotetaan ansiotulona.

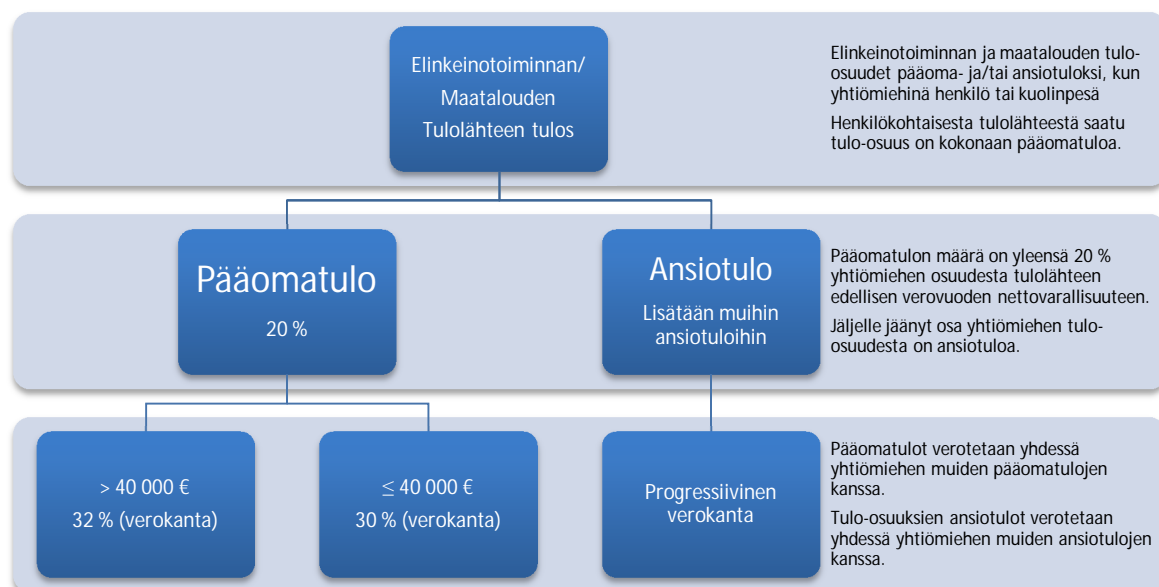
Veroviranomaiset vahvistavat vuosittain nettovarallisuuden rahallisen määrän. Nettovarallisuus lasketaan liiketoimintaan kuuluvan omaisuuden varojen ja velkojen erotuksesta. Yksityiskäytössä olevaa omaisuutta tai velkaa ei oteta huomioon, kuten yrittäjän omassa käytössä olevaa asuntoa tai muuta omaisuutta. (Siikavuo 2014, 28).

Nettovarallisuuteen lisätään myös 30 prosenttia tilikauden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksettujen ennakonpidätyksenalaisten palkkojen määrästä (TVL 1996, 41 §; taulukko 1).

4.2 Avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön verotus (henkilöyhtiöt)

Verotuksessa avoimia yhtiöitä ja kommandiittiyhtiöitä käsitellään elinkeinoyhtiöinä. Henkilöyhtiöt eivät ole itsenäisiä verovelvollisia (TVL 1992, 16 §). Henkilöyhtiöstä voi nostaa varoja joko yksityisottoina tai palkkana. Jos henkilöyhtiö maksaa palkkaa, vastuu veron maksamisesta

ta siirtyy yhtiöltä palkansaajalle. Tällä ei sinänsä ole merkitystä, sillä vastuunalainen yrittäjä on vastuussa henkilöyhtiön varoista ja veloista myös verovelosta koko omaisuudellaan. (Siika-vuo 2014, 34)

Kuvio 3: Tuloverotus – avoin yhtiö ja kommandiittiyhtiö

Henkilöyhtiölle vahvistetaan veronalainen tulo tai vähennyskelpoinen tappio (Verohallinto 2014f). Vahvistettu tulo jaetaan verotettavaksi yhtiömiesten pääoma- ja ansiotulona yhtiösopimuksessa sovittujen tulo-osuuksien mukaan (Holopainen 2014, 149). Tappiota ei vähennetä yhtiömiesten tulosta (TVL 1992, 117-123a §).

Kommandiittiyhtiössä äänettömän yhtiömiehen tulo-osuus lasketaan ennen vastuunalaisten yhtiömiesten osuuksia (Leppiniemi & Walden 2014). Mikäli äänettömän yhtiömiehen tulo-osuus on prosentteja pääomapanoksesta eli korkoa, tulo-osuudesta 20 % on pääomatuloa ja loppu ansiotuloa. Muutoin jako tehdään samoin kuin vastuunalaisten yhtiömiestenkin kohdalla.

Yhtiösopimuksessa määritetään yhtiömiesten osuudet henkilöyhtiössä. Verotus toimitetaan näiden osuuksien mukaan, vaikka voitto-osuuksien nosto ei olisi mennyt samassa suhteessa (Leppiniemi & Walden 2014). Yhtiömiehen voitto-osuudella tarkoitetaan osuutta yhtiön kirjanpidon mukaisesta tulosta.

Elinkeinotoiminnan ja maatalouden tulo-osuudet jaetaan pääoma- ja/tai ansiotuloon silloin, kun yhtiömiehinä on henkilö tai kuolinpesä. Henkilökohtaisesta tulolähteestä saatu tulo-osuus

on kokonaan pääomatuloa. Kun yhtiömiehen tulo-osuudesta on ensin laskettu pääomatulon määrä, on jäljelle jäänyt osa ansiotuloa.

Elinkeinotoiminnan tulolähteen käyttöomaisuuskiinteistöjen ja -arvopapereiden luovutusvoittojen osuutta henkilöyhtiön elinkeinotoiminnan tuloksesta käsitellään aina pääomatulona. Osakkaan osuus elinkeinotoiminnan tulosta katsotaan nettovarallisuudesta riippumatta pääomatuloksi siihen määrään saakka, joka vastaa hänen osuuttaan näistä luovutusvoitoista.

Myyntivoitto eli luovutusvoitto syntyy silloin, kun esimerkiksi kiinteistöä tai arvopapereita myydessä niiden myyntihinta on korkeampi, kuin hinta, jolla ne on alun perin hankittu (Veronmaksajain Keskusliitto 2014). Saatu myyntivoitto voidaan laskea vähentämällä luovutus hinnasta hankintameno (maksettu kauppahinta) ja voiton hankkimisesta aiheutuneet menot.

Pääomatulot verotetaan yhdessä yhtiömiehen muiden pääomatulojen kanssa 30 %:n verokannalla. Yli 40 000 euron pääomatuloista veroprosentti on 32 %. Tulo-osuuksien ansiotulot verotetaan yhdessä yhtiömiehen muiden ansiotulojen kanssa progressiivisen veroasteikon mukaisesti. Henkilöyhtiöissä osakkaan palkka vaikuttaa kiinteästi niin nettovarallisuuden kuin toimintavarauksen määrään, joten on kannattavaa selvittää etukäteen, onko verotuksen kannalta edullista tai tarpeellista maksaa palkkaa henkilöyhtiön omistajille.

Avoimessa yhtiössä ja kommandiittiyhtiössä on mahdollista nostaa yhtiöstä yksityisottoja palkan sijaan. Yksityisotot vaikuttavat välittömästi pienentävästi nettovarallisuuteen, kun taas palkan maksaminen alentaa nettovarallisuutta hitaammin. Huomion arvoista on se, että palkan maksaminen aiheuttaa myös muita kuluja (palkan sivukulut).

Palkat aiheuttavat kaikkienensa paljon kuluja yhtiölle ja pienentävät samalla yhtiön tulosta. Toisinaan voi käydä myös niin, että yhtiön tulos muodostuu tappiolliseksi palkanmaksun takia. Toisaalta palkkaa maksamalla voi henkilöyhtiö voi lisätä pääomatulojen määrää (taulukko 1), mikä voi olla tietyissä tilanteissa verotuksellisesti kannattavaa.

Henkilöyhtiö voi elinkeinonharjoittajan tapaan tehdä toimintavarauksen ja näin siirtää verotuksen ajankohtaa, jos yhtiömiehinä on yksityishenkilöitä (Ojala 2014).

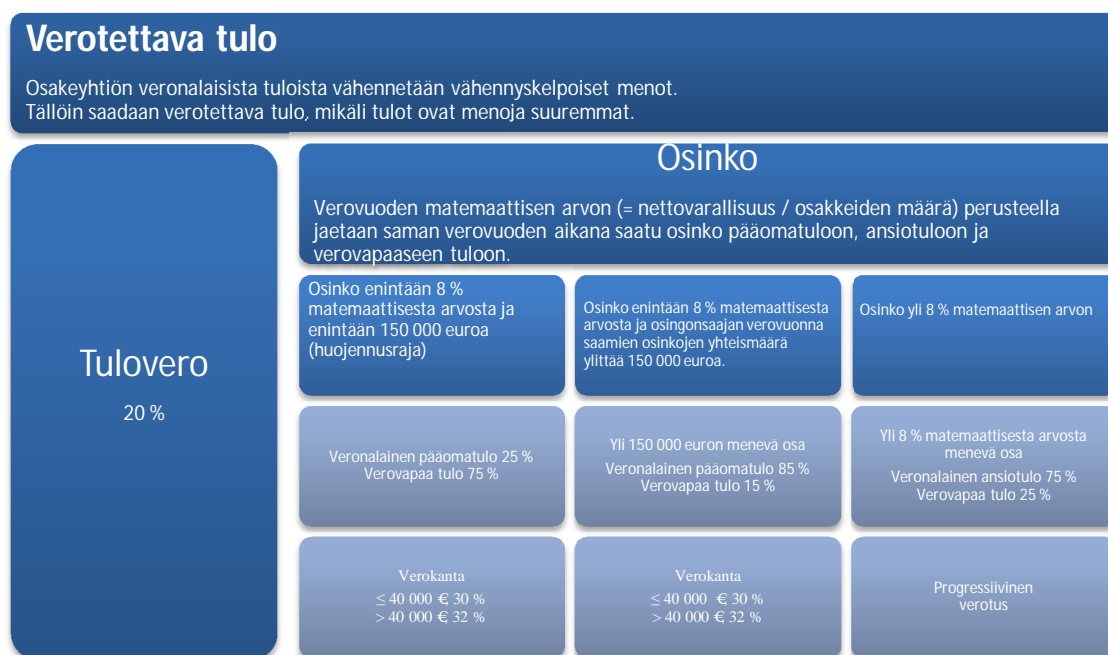
Kuten elinkeinonharjoittajan kohdalla, myös henkilöyhtiöissä nettovarallisuuteen lisätään 30 prosenttia tilikauden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksettujen ennakonpidätyksenalaisten palkkojen määrästä (TVL 1996, 41 §; taulukko 1). Nettovarallisuuteen ei myöskään TVL:n 41 §:n perusteella sisällytetä avoimen yhtiön tai kommandiittiyhtiön saamia yhtiömiehiltä, eikä sellaisen yhtiön omistaman asunnon arvoa, jota yhtiömies on verovuonna käyttänyt omana tai perheensä asuntona.

4.3 Osakeyhtiön verotus (muu kuin julkisesti noteerattu osakeyhtiö)

Osakeyhtiöllä voi olla kolme eri tulolähdettä (taulukko 2). Kunkin tulolähteen verotettava tulo lasketaan erikseen. Verovuoden tulosta vähennetään tulolähdekohtaisesti aikaisemmilta vero-
vuosilta vahvistetut saman tulolähteen tappiot. Eri tulolähteiden verotettavat tulot lasketaan
yhteen ja summasta lasketaan yhteisön tulovero. Yhteisöjen tuloveroprosentti on 20 % (Vero-
hallinto 2014e).

Osakeyhtiölle siis vahvistetaan vain yksi nettovarallisuus yhtiön koko varallisuuden perusteel-
la. Osakeyhtiössä myös elinkeinon kuulumaton varallisuus kasvattaa nettovarallisuutta ja sitä
kautta osingon pääomatulo-osuutta (Leppiniemi & Walden 2014). Varallisuuden jakautuminen
eri tulolähteisiin ei näin vaikuta vahvistettavan nettovarallisuuden määrään.

Osakeyhtiön verotuksessa vahvistetut tappiot vähennetään 10 seuraavan verovuoden aikana
sitä mukaa kun tuloa syntyy. Tappiot vähennetään sen tulolähteen tuloksesta, jossa ne ovat
syntyneet (Verohallinto 2014e).

Kuvio 4: Tuloverotus - yksityinen osakeyhtiö

Osakeyhtiö on itsenäinen verovelvollinen. Sen verotus ei vaikuta yksittäisen osakkaan verotuk-
seen. Osakkaita verotetaan vasta, kun he nostavat tuloa osakeyhtiöstä esimerkiksi palkkana
tai osinkona. Yksityisottoja osakeyhtiöstä ei voi tehdä (Verohallinto 2014e).

Osakeyhtiön osakkaita verotetaan niistä tuloista, jotka se on saanut yhtiöltä. Osingon kohdalla osakeyhtiö on jo maksanut yhteisöveron näistä osinkoina jakamistaan tuloista. Tämän takia puhutaan kahdenkertaisesta verotuksesta.

Saatu osinko jaetaan pääoma- ja ansiotuloksi. Pääomaverojen veroprosentti on 40 000 euroon saakka 30 %, tämän yli menevältä osalta veroprosentti on 32 % (Taloussuomi 2014). Ansiotulojen veroprosentti riippuu myös henkilön muiden ansiotulojen (mm. palkan) määrästä.

Osingonjakoa varten osakkeille lasketaan matemaattinen arvo yhtiön nettovarallisuuden perusteella. Osakkaan saamasta osingosta siihen määrään asti, joka on 8 % osakkeiden matemaattisesta arvosta ja alle niin sanotun huojennusrajan eli 150 000 euroa osingosta 25 % on pääomatuloa ja 75 % verovapaata tuloa. 150 000 euroa ylittäviltä osin veronalaista pääomatuloa on 85 % ja verovapaata 15 %. Mikäli osinko ylittää 8 % osakkeiden matemaattisesta arvosta 75 % tästä ylimenevästä osasta on veronalaista ansiotuloa ja 25 % verovapaata tuloa.

Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan siten, että yhtiön nettovarallisuus jaetaan ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä. Matemaattisen arvon laskenta perustuu tarkistettuun nettovarallisuuteen, joka on laskettu yhtiön verovuotta edeltävän vuoden tilinpäätöksen mukaan. Tämä verovuoden matemaattinen arvo on perusteena, kun saman verovuoden aikana saatu osinko jaetaan verovapaaseen tuloon, pääomatuloon ja ansiotuloon (Verohallinto 2014e).

Yhtiön voittoon kohdistuva kokonaisverorasitus koostuu siis sekä yhteisöverosta että osinkoverosta. Mikäli osinko on enintään 8 % osingon matemaattisesta arvosta ja enintään 150 000 euroa kokonaisverorasitus on $20 \% + 0,8 \cdot 25 \% \cdot 30 \% = 26 \%$. Mikäli osinko on enintään 8 % osingon matemaattisesta arvosta, mutta ylittää 150 000 euroa on kokonaisverorasitus 150 000 euroon asti 26 % ja ylittäviltä osin $20 \% + 0,8 \cdot 85 \% \cdot 32 \% = 41,76 \%$. Mikäli osingon määrä ylittää 8 % osingon matemaattisesta arvosta, yli menevä osa verotetaan ansiotulona eli $20 \% + 0,8 \cdot 75 \% \cdot x \%$, x on valtion tulovero ja kunnallisvero yhteensä.

Vuoden 2014 alusta voimaan tulleista ennakoperinnän muutoksista johtuen myös muun kuin julkisesti noteeratun osakeyhtiön pitää toimittaa ennakonpidätys jakamistaan osingosta silloin, kun osingonsaajana on luonnollinen henkilö tai kuolinpesä (Verohallinto 2014r). Ennakonpidätys on 7,5 %:a 150 000 euron huojennusrajaan asti ja 27 % 150 000 euroa ylittäviltä osin. Ennakonpidätys pitää toimittaa riippumatta siitä mihin tulolähteeseen osinko kuuluu tai onko se saajalleen pääoma- vai ansiotuloa.

Osakeyhtiössä on mahdollista maksaa palkkaa yhtiössä työskentelevälle osakkaalle. Mikäli tulotasot ovat pienet, on kannattavampaa maksaa palkkaa, kuin osinkoa siinä tapauksessa, että yhtiön ja osakkaan verotus pyritään optimoimaan. Palkan maksusta kannattavampaa tekee se,

että palkka katsotaan yhtiölle vähennyskelpoiseksi menoksi, kun taas osinkoa ei katsota. Lisäksi pienillä tulotasoilla palkasta maksettava vero saattaa olla pääomatulo-osingosta maksettavaa veroa alempi.

Peitelty osingonjako tarkoittaa rahanarvoista etuutta, jonka osakas saa joko olennaisesti poikkeavasti hinnoiteltuna tai kokonaan vastikkeetta tai jos osakas yrittää muilla keinoin välttää osingosta menevää veroa (VML 1998, 29 §). Peitellyn osingon tulolajista säädetään tuloverolaissa (TVL 2004, 33d §). Peiteltyä osingonjakoa on mahdollista soveltaa niihin tilanteisiin, joissa osakkaalle siirtyy osakeyhtiöstä varallisuusarvoja tavanomaista osingonjakoa edullisemmalla verotuksella. Jotta peiteltyä osingonjaon verotusta voidaan soveltaa, edellyttää se sitä, että edun antaminen perustuu osakkuusasemaan (Kukkonen & Walden 2011).

Osinkoa on myös mahdollista verottaa työperäisenä osinkona, jolloin koko osinko rinnastetaan verotuksessa palkkaan. Tällöin osinko verotetaan kokonaisuudessaan osakkaan ansiotulona (TVL 2004, 33b §). Työperäinen osinko on osinkoa maksavalle yhtiölle kokonaan vähennyskelpoinen meno (EVL 2009, 8 §). Silloin, kun osinkoa verotetaan työperäisenä osinkona, tarkoittaa se ainakin jonkin asteista epäonnistumista verosuunnittelussa.

4.4 Elinkeinonharjoittajan, henkilöyhtiöiden ja osakeyhtiön vertailua verotuksen näkökulmasta

Jako pääoma- ja ansiotuloon vaikuttaa yrittäjän maksamaan veroon. Kun pääomatulojen verokanta on ansiotulojen verokantaa alempi, kannattaa pääomatuloina verotettava osuus saada mahdollisimman suureksi. Vastaavasti silloin, kun tulotaso ei ole niin korkea, että tuloja kannattaisi verottaa pääomatulona, kannattaa ansiotuloina verotettavaa osuutta nostaa. Ansiotulojen verotukseen vaikuttaa valtionveron tuloveroasteikon lisäksi myös esimerkiksi kunnallisveroprosentti ja kirkollisveroprosentti sekä ansiotuloista tehtävät vähennykset.

Elinkeinonharjoittajan sekä henkilöyhtiöiden tilikauden pituus vaikuttaa niiden pääomatuloosuuteen. Mitä pidempi tilikausi (kuitenkin enimmillään 18 kuukautta), sitä suurempi pääomatulon osuus, sillä elinkeinonharjoittajan ja henkilöyhtiön koko tilikauden tulos jaetaan pääoma- ja ansiotuloksi. Osakeyhtiölle tilikauden pituudella ei ole merkitystä osingon pääomatuloosuutta laskettaessa. Osakeyhtiö päättää jaettavasta osingon määrästä. Yhtiöllä voi olla jaettavana useamman tilikauden voittoja tai vain osa tilikauden voitosta.

Elinkeinonharjoittajalla on myös tiettyjä vähennysrajoitteita verotuksessaan johtuen siitä, että elinkeinonharjoittaja ei voi maksaa palkkaa itselleen. Elinkeinonharjoittaja voi toki maksaa palkkaa ulkopuolisille ja tämän avulla säädellä pääomatulon määrää, sillä nettovarallisuuden lisätään 30 % verovuoden maksetuista palkoista. Myös henkilöyhtiössä verovuoden aikana

maksetuista palkoista 30 % lisätään edellisen vuoden nettovarallisuuteen. Osakeyhtiössä tätä mahdollisuutta ei ole.

Henkilöyhtiöissä ja osakeyhtiössä yrittäjä voi maksaa itselleen palkkaa, mikäli ansiotulon osuutta halutaan kasvattaa. Koska elinkeinonharjoittajalla ei tätä mahdollisuutta ole, voivat pienituloiset elinkeinonharjoittajat sen sijaan hyötyä mahdollisuudesta saada yrityksensä koko tulo verotetuksi ansiotulona. Henkilöyhtiöissä pääomatulo on aina 20 % yhtiömiehen elinkeinotoiminnan nettovarallisuudesta ja henkilökohtaisen tulolähteen tulo kokonaisuudessaan. Osakeyhtiön osingosta 8 % on pääomatuloa, kun yksityisen osakeyhtiön osinko jaetaan luonnolliselle henkilölle.

Elinkeinonharjoittaja ja henkilöyhtiön yhtiömiehet voivat tehdä yksityisottoja ja -sijoituksia vapaasti ilman peitellyn osingon riskiä. Osakeyhtiössä samanlaista joustavaa pääoman muuntamismahdollisuutta ei ole ja peittelystä osingonjaosta on veroseuraamuksia. Yhtiöstä voi nostaa rahaa palkkana tai osinkona tai osakaslainana. Toisaalta elinkeinonharjoittajan ja henkilöyhtiön kohdalla likvidit varat muodostavat riskin, sillä kaikkea rahoitusomaisuutta ei välttämättä katsota elinkeinotoimintaan kuuluvaksi.

Osakeyhtiön maksama yhteisövero on tasasuhteinen, joten osakeyhtiön verotusmalli soveltuu paremmin suuremman tulotason toimintaan esimerkiksi elinkeinonharjoittajaan verrattuna. Lisäksi vuoden 2014 alusta yhteisöverokantaa alennettiin 20 %:iin, mikä osaltaan tekee osakeyhtiöstä houkuttelevan vaihtoehdon tulotason kasvaessa.

5 Yritysverotusnäkymät vuodelle 2015

Hallituksen esityksessä (HE 122/2014) esitetään monia muutoksia vuoden 2015 verotukseen. Seuraavassa tarkastellaan lähemmin ehdotettuja muutoksia yritysten tuloverotuksen näkökulmasta. Merkittävimmät muutokset koskevat välillisiä veroja, mutta joitain muutoksia on ehdotettu myös välittömiin veroihin. Tuloverotukseen ehdotettujen muutosten avulla halutaan ylläpitää kuluttajien ostovoimaa (Valtioneuvosto 2014).

Pääomatulojen verotus kiristyy vuonna 2015. Ylemmän verokannan tulorajaa alennetaan 40 000 eurosta 30 000 euroon ja ylempi verokanta nostetaan 32 prosentista 33 prosenttiin (HE 122/2014). Vuoden 2015 ansiotuloveroasteikon ylintä tulorajaa ehdotetaan laskettavaksi 100 000 eurosta 90 000 euroon. Tämä ylin tuloluokka säilytettäisiin vuoteen 2018 asti. Vuoden 2015 ansiotuloveroasteikkoa on muutoin esitetty lievennettäväksi nostamalla tulorajoja 1,5 prosentilla kahta ylintä rajaa lukuun ottamatta (HE 122/2014).

Perusvähennystä sekä työtulovähennystä korotetaan (Valtioneuvosto 2014). Perusvähennystä nostettaisiin 2930 eurosta 2970 euroon ja poistumaprosenttia alennettaisiin 19 prosentista 18 prosenttiin (HE 122/2014). Työtulovähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 1010 eurosta 1025 euroon ja vähennyksen kertymäprosenttia korotettaisiin 7,4 prosentista 8,6 prosenttiin. Poistumaprosenttia korotettaisiin 1,15 prosentista 1,2 prosenttiin verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa. Puhtaan ansiotulon ylittäessä 119 000 euroa työtulovähennystä ei enää myönnettäisi (HE 122/2014).

Edustusmenot eivät olleet ollenkaan vähennyskelpoisia vuonna 2014. Vuoden 2015 alusta 50 % vähennyskelpoisuus kuitenkin palautetaan (Valtioneuvosto 2014). Työmatkakulujen vähennyskelpoisuutta sen sijaan kavennettaisiin nostamalla työmatkakustannusten omavastuuosuutta 600 eurosta 750 euroon (HE 122/2014). Korotuksen vuoksi hallitus esittää, että työsuhtematkalippu olisi verovapaata tuloa 300 euroon asti ja 750 euroa ylittäviltä osin 3400 euroon asti.

Hallitus esittää (HE 122/2014) myös uutena pykälänä tuloverolakiin lapsivähennystä, joka on viranpuolesta tehtävä vähennys. Valtion tuloverosta vähennetään 50 euroa jokaisesta huollettavasta lapsesta aina neljään lapseen asti ja yksinhuoltajien osalta kaksinkertainen määrä. Vähennys on henkilökohtainen eli molemmat vanhemmat saavat vähennyksen verotuksessaan. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ja pääomatulon yhteismäärän ylittäessä 36 000 euroa ylittäviltä osin pienenee vähennyksen määrä 1 prosentilla.

Osuuskunnan ylijäämänjaon verotukseen on ehdotettu muutoksia Hallituksen esityksessä 130/2014.

Verohallinto vahvistaa tiedotteessaan 18.11.2014, että Valtioneuvosto on vahvistanut asetuksella vuoden 2015 työnantajan sosiaaliturvamaksuprosentiksi 2,08 % (Verohallinto 2014s).

6 Case Koirahalli

Case yritys Koirahalli on suunnitteilla oleva projekti, jolle tämän opinnäytetyön perusteella halutaan selvittää verotuksellisesti edullisin ja kannattavin yhtiömuoto. Koirahallissa yrittäjiä on kaksi. Toiminimen osalta tämä on mahdotonta, jollei kyse ole aviopuolisoista. Tässä tapauksessa kyseessä ei kuitenkaan ole aviopari, joka yrittää yhdessä. Toiminimen vertaaminen osakeyhtiöön ja avoimeen yhtiöön on siten aina jokseenkin keinotekoisia. Seuraavissa esimerkeissä ongelma on ratkaistu siten, että toinen yrittäjästä on työntekijä, jolle elinkeinonharjoittaja maksaa palkkaa.

Koirahalli Ay:ssä eli avoimessa yhtiössä on kaksi tasavertaista yhtiömiestä, jotka omistavat yrityksestä kukin 50 %. Palkat maksetaan yhtä suurina ja varat sekä velat ja muut vastuut

jaetaan tasan yhtiömiesten kesken 50-50 -periaatteella. Koirahalli Oy:llä eli osakeyhtiöllä on kaksi yrittäjä-osakasta, joille yhtiön osinko jaetaan puoliksi ja palkat maksetaan molemmille yhtä suurena.

Hallin kannattavuuslaskelmiin perustuen (Halliprojekti 1) pientä 400 m² vuokrahallia kannattaa alkaa pitää vasta noin 35 000 euron liikevaihdon paikkeilla. Tällöin halli ei vielä tuottaisi mitään. Yrittäjille ei jäisi jaettavaa tuloa, eikä osingonjakomahdollisuutta, eikä heille maksettaisi yrityksestä palkkaa, eivätkä he voisi tehdä yksityisnostoja.

6.1 Toimitilat verotuksessa

Case Koirahallissa kannattavimmaksi vaihtoehdoksi perustaa halli todennettiin sopivan kiinteistön vuokraaminen rakentamisen sijaan (Halliprojekti 1).

Silloin, kun yritys ei omista toimitilojaan, ovat toimitilojen kunnostamisesta yritykselle koituneet menot verotuksessa vuosikuluina vähennettävissä korjausmenoja tai vaihtoehtoisesti pitkävaikutteisia menoja, jotka ovat tasapoistoin vähennettävissä. Siinä tapauksessa, että vuokralainen on vuokrasopimuksessa sitoutunut suorittamaan erikseen lueteltuja korjausmenoja vuokranantajan puolesta, ovat näihin koituvat menot vuokramenoja korjausmenojen sijaan. Vuokramenot ovat aina sen verovuoden kuluja, jonka aikana se suoritetaan.

6.2 Koirahallin tuloverotus

Case Koirahallissa oletetaan, että yrityksellä on vain yksi tulolähde. Tuloverolaskurit (Tuloverolaskuri 2014, Liite 1; Tuloverolaskuri 2015, Liite 2), joihin opinnäytetyön laskelmat perustuvat, eivät ota huomioon eri tulolähteitä vaan ne lähtevät olettamasta, että kaikki tulo on elinkeinotuloa.

Tuloverolaskureissa tulos eli liikevoitto tarkoittaa yrityksen veronalaisia tuloja, joista on vähennetty verotuksessa vähennyskelpoiset menot. Laskuri laskee, mitä liikevaihdon pitäisi olla, jotta haluttu voitto, palkat ja muut kulut katettaisiin.

Elinkeinonharjoittajan osalta laskureissa "Maksetut palkat" katsotaan maksetuiksi ulkopuoliselle työntekijälle ja tämän summan katsotaan sisältävän sekä työntekijän palkan että työnantajan maksamat palkan sivukulut.

Avoimen yhtiön ja osakeyhtiön osalta palkat jaetaan valituin prosenttiosuuksin yhtiömiehille ja osakkaille. Samoin pääoma- ja ansiotulo-osuudet jaetaan avoimen yhtiön ja osakeyhtiön kohdalla samojen prosenttiosuuksien perusteella kuin palkat ja osingotkin yhtiömiesten ja

osakkaiden kesken. Laskurit eivät huomioi osakkeiden määrää erikseen vaan osinko-osuudet jaetaan prosenteissa.

Pääomatulo-osuus lasketaan kunkin yritysmuodon nettovarallisuuden perusteella. Nettovarallisuus voi poiketa yritysmuotojen välillä, mikäli verovuoden aikana on maksettu palkkaa. Pääomatulo-osuuden vero lasketaan kunkin yhtiömuodon kohdalla noudattaen vuoden 2014 40 000 euron rajaa ja vuoden 2015 30 000 euron rajaa, jossa pääomatuloveroprosentti nousee vuoden 2014 osalta 30 %:sta 32 %:iin ja vuoden 2015 osalta 30 %:sta 33 %:iin.

Ansiotulojen verotukseen vaikuttaa valtionveron tuloveroasteikon lisäksi se kunta, missä ansiotulonsaaja asuu. Kunnat määrittävät itse veroprosenttinsa ja se vaihtelee 16,50-22,50 % välillä (Valtiovarainministeriö 2014). Laskureissa käytetään vuoden 2014 keskiarvoa kunnallisveroprosentista, joka on 19,74 %. Valtionveron osalta tuloveroasteikkona on käytetty vuoden 2014 vahvistettua ja vuodelle 2015 ehdotettua tuloveroasteikkoa.

Ansiotuloista tehtävät vähennykset vaikuttavat ansiotulojen verotukseen. Ansiotulon osalta ainoastaan viranpuolesta tehtävät vähennykset on huomioitu vuoden 2015 lapsivähennystä lukuun ottamatta. Palkasta ja ansiotulo-osingosta vähennetään siis kunnallisverotuksen ansiotulovähennys ja perusvähennys sekä valtionverotuksen työtulovähennys niiltä osin kuin kyseiset vähennykset kuuluu tehdä.

Seuraaviin laskelmiin ei siis ole sisällytetty esimerkiksi työpaikan ja kodin välisiä matkakuluja, elinkeinonharjoittajan kilometrikorvauksia tai muita sellaisia vähennyksiä, joita ansiotulonsaajan pitää itse hakea. Myöskään kirkollisveroa ei erikseen ole otettu mukaan, se sisältyy ainoastaan osakeyhtiön yhteisöveroon siltä osin kuin lain mukaan yhteisöverosta menee osuus seurakunnille. Yleisradioveroakaan laskurit eivät ota huomioon.

Case Koirahalli yrittäjien pitää ottaa YEL-vakuutus yritysmuodosta riippumatta. YEL-vakuutusmaksua ei kuitenkaan ole sisällytetty laskelmiin. Vahvistettuun YEL-työtuloon perustuvaa ja työntekijän maksettavaa sairaanhoitomaksua (1,32 % vahvistetusta YEL-työtulosta) tai päivärahamaksua (0,97 % vahvistetusta YEL-työtulosta) ei myöskään ole huomioitu.

Palkkojen sivukuluista ainoastaan työnantajan sosiaaliturvamaksu on sisällytetty laskureihin, sillä se on ainoa palkansivukulu, joka yrityksen tulee maksaa suoraan yrittäjien palkan perusteella. Sosiaaliturvamaksu sisältyy laskurien laskemaan liikevaihdon määrään, joka yrityksen on tuotettava, jotta annetut palkat, menot sekä liikevoitto voitaisiin saavuttaa. Poikkeuksena elinkeinonharjoittaja, jonka osalta maksettu palkkasumma sisältää kaikki palkansivukulut.

Kaikki ansiotulot lasketaan verotuksessa yhteen ja verotus toimitetaan saadun summan perusteella. Seuraavissa laskelmissa ei kuitenkaan ole huomioitu muualta saatuja ansiotuloja vaan oletus on, että yrittäjät eivät saa tuloja muualta.

Edellä mainituista rajauksista johtuen opinnäytetyön laskelmat ovat ainoastaan suuntaa antavia.

6.3 Yritysmuotojen vertailu

Seuraavissa laskelmissa vertaillaan erilaisia Case Koirahalli tuloksia eri yritysmuotojen kesken. Ensimmäiset laskelmat kuvaavat hallin ensimmäistä toimintavuotta Halliprojekti 2:n lukuihin perustuen. Seuraavat kaksi laskelmasarjaa kuvaavat hallin kriittistä pistettä, jossa halli tuottaa tarpeeksi kattaakseen siitä aiheutuvat kulut (myös yrittäjien palkat), mutta ei tuota voittoa. Ensimmäisessä näistä nettovarallisuutta ei ole juurikaan. Jälkimmäisessä nettovarallisuutta on runsaasti. Viimeisissä laskelmissa tarkastellaan hallia kapasiteettirajalla eli pisteessä, jossa halli tuottaa niin paljon kuin sillä on edellytyksiä tuottaa.

Selvyyden vuoksi laskelmiin ei ole lisätty hallin muita kuluja kuten vuokraa, lainanlyhennyksiä tai kalustokuluja. Mikäli ne haluttaisiin lisätä, laskureista löytyy ”Muut kulut” - kenttä näitä varten. Laskelmien tuloksiin ne eivät vaikuttaisi. Ainoastaan liikevaihto kasvaisi näiden kulujen määrällä. Tarkastelun kohteena on siis liikevoitto, maksetut palkat, jaetut osingot sekä yrityksen nettovarallisuus.

6.3.1 Hallin ensimmäinen toimintavuosi (Halliprojekti 2)

Esimerkki 1.

Liiketoiminnan verotettava tulos (voitto)

- elinkeinonharjoittaja: 2 790 €
- avoin yhtiö: 1 590 € / 4 790 €
- osakeyhtiö: 1 590 €

Maksetut palkat

- elinkeinonharjoittaja ulkopuoliselle: 2 000 €
- avoin yhtiö yrittäjille: 3 200 € / 0 €
- osakeyhtiö yrittäjille: 3 200 €

Nettovarallisuus

- elinkeinonharjoittaja: 6 800 €
- avoin yhtiö: 7 160 € / 6 200 €
- osakeyhtiö 6 200 €

Halli tuottaa voittoa 1 590 euroa ja yrittäjille on maksettu yhteensä 3 200 euroa palkkaa. Elinkeinonharjoittajan kohdalla menetellään siten, että palkkaa on maksettu työntekijälle 1 600 euroa ja lisäksi taseitukseen vuoksi 25 % ylimääräistä eli yhteensä 2 000 euroa, ja elinkeinonharjoittaja on ottanut yksityisottoina 1 600 euroa yrityksestä. Yksityisotot eivät kuitenkaan vähennä yrityksen verotettavaa tuloa, joten elinkeinonharjoittajalla on verotettavaa tuloa yhteensä 2 790 euroa.

Avoimen yhtiön osalta käsitellään sekä tilannetta, jossa maksetaan palkkaa että tilannetta jossa yhtiömiehet nostavat rahaa yksityisottoina. Osakeyhtiön ei kannata näin pienillä tuloilla jakaa palkan sijaan osinkoa, sillä ansiotuloista ei tarvitse tässä tapauksessa maksaa veroja. Saadusta osingosta maksetaan summasta riippumatta vero.

Elinkeinonharjoittaja maksaa työnantajan sosiaaliturvamaksua työntekijälle maksamastaan palkasta eli $2,14 \% \cdot 1\,600\text{ €}$, mikä on 34,24 euroa. Sekä avoin yhtiö että osakeyhtiö maksavat yhteensä 68,48 euroa työnantajan sosiaaliturvamaksua yrittäjille maksamastaan palkasta.

Nettovarallisuutta on yhteensä 6 200 euroa. Se lasketaan normaalisti edellisen vuoden perusteella, mutta koska kyseessä on hallin ensimmäinen toimintavuosi nettovarallisuus lasketaan poikkeuksellisesti kuluneen verovuoden tietojen perusteella. Elinkeinonharjoittajalla ja avoimella yhtiöllä siihen lisätään 30 % maksetuista palkoista, joten pääomatulo-osuus lasketaan

elinkeinonharjoittajalla 6 800 euron perusteella. Avoimella yhtiöllä nettovarallisuus on 7 160 euroa, kun palkkoja on maksettu ja 6 200 euroa, kun on tehty yksityisottoja.

Taulukko 4: Yksityinen elinkeinonharjoittaja - ensimmäinen toimintavuosi

Yksityinen elinkeinonharjoittaja

Liikevaihto 4 790,00 €

Pääomatuloverotus	20 %	10 %	0 %
Pääomatulo-osuus	1 360,00 €	680,00 €	- €
Pääomatulovero	408,00 €	204,00 €	- €
Yli 40 000 € osuus	- €	- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus	1 430,00 €	2 110,00 €	2 790,00 €
Ansiotulovero	- €	- €	- €
Vero yhteensä	14,6 %	7,3 %	0,0 %
	400,80 €	200,40 €	- €
Nettotulo yhteen-			
sä	2 382,00 €	2 586,00 €	2 790,00 €

Kuten yllä olevasta taulukosta käy ilmi, kannattaa elinkeinonharjoittajan vaatia, että näin pienet tulot verotetaan kokonaan ansiotulona. Tällöin ainoat kulut, jotka elinkeinonharjoittajan tarvitsee maksaa johtuvat ulkopuoliselle maksetusta palkasta. Elinkeinonharjoittajalle jää voitto-osuus 2 790 euroa kokonaisuudessaan. Tähän päästäkseen elinkeinonharjoittajan on tuotettava tuloa 4790 euroa.

Taulukko 5: Avoin yhtiö - ensimmäinen toimintavuosi, palkka

Avoin yhtiö - palkka			
Liikevaihto 4 858,48 €			
Sosiaaliturvamaksu	2,14 %	68,48 €	
		Yhtiömies 1	Yhtiömies 2
Pääomatuloverotus			
Pääomatulo-osuus	20 %	716,00 €	716,00 €
Pääomatulovero		214,80 €	214,80 €
Yli 40 000 € osuus		- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus		79,00 €	79,00 €
Palkkatulo yhtiöstä		1 600,00 €	1 600,00 €
Ansiotulovero		- €	- €
Vero yhteensä		9,0 %	9,0 %
		214,80 €	214,80 €
Nettotulo yhteensä			
		2 180,20 €	2 180,20 €

Avoimessa yhtiössä yhtiömiehet maksavat pääomatuloveroa 214,80 euroa sekä yhteensä 68,48 euroa työnantajan sosiaaliturvamaksua palkoistaan (taulukko 5). Ansiotulo-osuus jää niin pieneksi, ettei valtionveroa tai kunnallisveroa makseta. Yhtiömiehille jää yhteensä 2 180,20 euroa verotuksen jälkeen per yhtiömies. Mikäli liiketoiminnan muita kuluja ei huomioida, yhtiön tarvitsee tuottaa 4 858,48 euroa. Kokonaisveroprosentti yhtiön ja yhtiömiehien veroista ja maksuista on 10,3 %. Yksittäisen yhtiömiehen henkilökohtainen verotus on 9,0 %.

Taulukko 6: Avoin yhtiö - ensimmäinen toimintavuosi, yksityisotto

Avoin yhtiö - yksityisotto

Liikevaihto 4 790,00 €

Sosiaaliturvamaksu	2,14 %	- €
--------------------	--------	-----

		Yhtiömies 1	Yhtiömies 2
Pääomatuloverotus			
Pääomatulo-osuus	20 %	620,00 €	620,00 €
Pääomatulovero		186,00 €	186,00 €
Yli 40 000 € osuus		- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus		1 775,00 €	1 775,00 €
Palkkatulo yhtiöstä		- €	- €
Ansiotulovero		- €	- €
Verot ja maksut yhteensä		7,8 %	7,8 %
		186,00 €	186,00 €
Nettotulo yhteensä			
		2 209,00 €	2 209,00 €

Yksityisotot eivät palkkojen tavoin lisää avoimen yhtiön nettovarallisuutta, joten pääomatulo-osuus jää pienemmäksi (taulukko 6). Yhtiömiehen tarvitsee maksaa pääomatuloveroa 186 euroa edellisen esimerkin 214,80 euron asemesta. Palkansivukulujakaan ei tarvitse maksaa, joten yhtiön on tuotettava 4790 euroa, ja yhtiömiehille jää käteen 2 209 euroa. Kokonaisveroprosentti on 7,8 %, kun se palkanmaksu-laskelmassa oli 10,3 %.

Taulukko 7: Osakeyhtiö - ensimmäinen toimintavuosi, palkka

Osakeyhtiö - palkka			
Liikevaihto 4 858,48 €			
Yhtiön verotus			
Verotettava tulo			1 590,00 €
Tulovero	20 %		318,00 €
Sosiaaliturvamaksu	2,14 %		68,48 €
Yhtiön verot ja maksut yhteensä			386,48 €
Yhtiön nettotulo yhteensä			1 272,00 €
Osakkaan verotus		Osakas 1	Osakas 2
Ansiotulo			
Palkkatulo yhtiöstä		1 600,00 €	1 600,00 €
Ansiotulovero		- €	- €
Osakkaan vero yhteensä		0,0 %	- €
Nettotulot yhteensä		1 600,00 €	1 600,00 €

Osakeyhtiö maksaa yhteisöveroa 20 % verotettavasta tulostaan. Tässä tapauksessa 318 euroa (taulukko 7). Lisäksi yhtiön on suoritettava verottajalla työnantajan sosiaaliturvamaksu 68,48 euroa yrittäjille maksetuista palkoista. Yrittäjien maksattavaksi ei jää mitään, koska osinkoa ei jaeta ja palkkatulo on niin pientä, ettei siitä mene ansiotuloveroa. Yhtiön pitää tuottaa tuloa 4 858,48 euroa, jotta voittoa tulee 1 590 euroa ja yrittäjille voidaan maksaa 1 600 euroa palkkaa. Osakeyhtiön kokonaisveroprosentti suhteessa liikevaihtoon on 8,0 %.

Näin pienillä tuloilla yksityinen elinkeinonharjoittaja olisi kannattavin yritysmuoto verotuksen näkökulmasta, mikäli yrittäjiä olisi vain yksi. Tässä tapauksessa voitonjako ei mene tasan, sillä työntekijänä toimiva osapuoli saa käteen huomattavasti yrittäjänä toimivaa osapuolta vähemmän rahaa.

Osakeyhtiö maksaa yhteensä vähemmän veroa kuin avoin yhtiö, jos avoimesta yhtiöstä maksetaan palkkaa. Kun palkkaa ei makseta avoin yhtiö on osakeyhtiötä kevyempi vaihtoehto. Avoimessa yhtiössä kaksi yhtiömiestä saa myös tasavertaisesti tuloja. Tässä tapauksessa osa-

keyhtiön ei välttämättä kannattaisi jättää yhtiöön verotettavaa tuloa lainkaan vaan maksaa se kaikki palkkana yrittäjille. Tämä tasoittaisi osakeyhtiömuodon valinnan kannattavuutta avoimeen yhtiöön nähden.

6.3.2 Vähän nettovarallisuutta

Esimerkki 2.

Liiketoiminnan verotettava tulos (voitto)

- elinkeinonharjoittaja: 30 000 €
- avoin yhtiö: 0 € / 60 000 €
- osakeyhtiö: 60 000 €

Maksetut palkat

- elinkeinonharjoittaja ulkopuoliselle: 30 000 €
- avoin yhtiö yrittäjille: 60 000 € / 0 €
- osakeyhtiö yrittäjille: osinkoa yht. 48 000 €

Nettovarallisuus

- elinkeinonharjoittaja: 15 200 €
- avoin yhtiö: 24 200 € / 6 200 €
- osakeyhtiö 6 200 €

Seuraavissa laskelmissa halli tuottaa niin paljon, että yrittäjät pystyvät maksamaan 2500 euron kuukausipalkan itselleen ilman että verotettavaa liikevoittoa jää. Toisin sanoen halli katkaa kaikki siitä aiheutuvat kulut, muttei tuota yhtään voittoa. Elinkeinonharjoittajan kohdalla tämä tosin tarkoittaa verottajan näkökulmasta sitä, että voittoa on syntynyt 30 000 euroa. Työntekijän palkka kaikkine sivukuluineen on tässä esimerkissä 30 000 euroa.

Taulukko 8: Elinkeinonharjoittaja - vähän nettovarallisuutta

Yksityinen elinkeinonharjoittaja

Liikevaihto 60 000,00 €

Pääomatuloverotus	20 %	10 %	0 %
Pääomatulo-osuus	3 040,00 €	1 520,00 €	- €
Pääomatulovero	912,00 €	456,00 €	- €
Yli 40 000 € osuus	- €	- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus	26 960,00 €	28 480,00 €	30 000,00 €
Ansiotulovero	4 715,81 €	5 295,36 €	5 874,91 €
Vero yhteensä	18,8 %	19,2 %	19,6 %
	5 627,81 €	5 751,36 €	5 874,91 €
Nettotulo yhteensä			
	24 372,19 €	24 248,64 €	24 125,09 €

Tässä tapauksessa elinkeinonharjoittajan progressiivinen ansiotulovero nousee jo niin korkeaksi, että elinkeinonharjoittaja hyötyisi suuremmasta pääomatulo-osuudesta. Työntekijälle maksetut palkat hyödyttävät elinkeinonharjoittajaa, sillä ne lisäävät nettovarallisuuden määrää tässä tapauksessa oleellisesti.

Taulukko 9: Avoin yhtiö - vähän nettovarallisuutta, palkka

Avoin yhtiö - palkka

Liikevaihto 61 284,00 €

Sosiaaliturvamaksu	2,14 %	1 284,00 €
--------------------	--------	------------

		Yhtiömies 1	Yhtiömies 2
Pääomatuloverotus			
Pääomatulo-osuus	20 %	- €	- €
Pääomatulovero		- €	- €
Yli 40 000 € osuus		- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus		- €	- €
Palkkatulo yhtiöstä		30 000,00 €	30 000,00 €
Ansiotulovero		5 638,51 €	5 638,51 €
Verot ja maksut yhteensä		18,8 %	18,8 %
		5 638,51 €	5 638,51 €
Nettotulo yhteensä			
		24 361,49 €	24 361,49 €

Avoimen yhtiön kohdalla työnantajan sosiaaliturvamaksut nostavat tuotto vaatimusta 61 284 euroon. Kokonaisveroprosentti on 20,5 % ja yhtiömieskohtainen veroprosentti 18,8 %. Tällä asetelmalla osakeyhtiö näyttäisi täysin samoja lukuja avoimen yhtiön kanssa.

Taulukko 10: Avoin yhtiö - vähän nettovarallisuutta, yksityisotto

Avoin yhtiö - yksityisotto			
Liikevaihto 60 000,00 €			
Sosiaaliturvamaksu	2,14 %	- €	
		Yhtiömies 1	Yhtiömies 2
Pääomatuloverotus			
Pääomatulo-osuus	20 %	620,00 €	620,00 €
Pääomatulovero		186,00 €	186,00 €
Yli 40 000 € osuus		- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus		29 380,00 €	29 380,00 €
Palkkatulo yhtiöstä		- €	- €
Ansiotulovero		5 638,51 €	5 638,51 €
Verot ja maksut yhteensä		19,4 %	19,4 %
		5 824,51 €	5 824,51 €
Nettotulo yhteensä			
		24 175,49 €	24 175,49 €

Taulukossa 10 avoimesta yhtiöstä on palkanmaksun sijaan tehty yksityisottoja. Tällöin verotuksen näkökulmasta yhtiö tuottaisi voittoa 60 000 euroa. Palkan sivukuluja ei tarvitse maksaa, koska palkkaakaan ei makseta. Tuottovaatimus on tällöin 60 000 euroa. Pääomatulona verotetaan vain murto-osa tuloksesta nettovarallisuuden rajallisuudesta johtuen. Kokonaisveroprosentti suhteessa liikevaihtoon on 19,4 %. Liikevoiton verotus on tässä tapauksessa hieman kevyempää kuin palkkojen verotus taulukossa 9.

Taulukko 11: Osakeyhtiö - vähän nettovarallisuutta, osinko

Osakeyhtiö - osinko

Liikevaihto 60 000,00 €

Yhtiön verotus

Verotettava tulo		60 000,00 €
Tulovero	20 %	12 000,00 €
Sosiaaliturvamaksu	2,14 %	- €
Yhtiön verot ja maksut yhteensä		12 000,00 €
Yhtiön nettotulo yhteensä		48 000,00 €

Osakkaan verotus

		Osakas 1	Osakas 2
Maksettava osinko		24 000,00 €	24 000,00 €
Pääomatulo			
Huojennettu pääomatulo-osinko	25 %	62,00 €	62,00 €
Huojennus rajan ylittävä po-osinko	85 %	- €	- €
Pääomatulot yhteensä		62,00 €	62,00 €
Pääomatulovero			
Pääomatulovero 30 %		18,60 €	18,60 €
Pääomatulovero 32 %		- €	- €
Ansiotulo			
Ansiotulo-osinko	75 %	17 814,00 €	17 814,00 €
Palkkatulo yhtiöstä		- €	- €
Ansiotulovero		1 794,45 €	1 794,45 €
Verovapaa tulo			
Verovapaa po-osinko (huojennettu)	75 %	186,00 €	186,00 €
Verovapaa po-osinko (rajanylittävä)	15 %	- €	- €
Verovapaa ansiotulo-osinko	25 %	5 938,00 €	5 938,00 €
Osakkaan vero yhteensä	7,6 %	1 813,05 €	1 813,05 €
Nettotulot yhteensä		22 186,95 €	22 186,95 €

Osakeyhtiön on tuotettava voittoa maksaakseen osinkoja, sillä osingot maksetaan yrityksen voittovaroista. Osingonjako ei saa vaarantaa yrityksen kykyä maksaa verojaan. Tässä tapauksessa yhtiö maksaa 20 % yhteisöveron 60 000 euron liikevoitostaan eli 12 000 euroa (taulukko 11). Lisäksi osakkaat maksavat saamastaan osingosta osinkoveroa.

Osingonjako ei kannata ainakaan nettovarallisuuden ollessa näin pieni. Sillä vaikka osakkaat maksavat huomattavasti vähemmän veroa osingonjako tilanteessa kuin saadessaan palkkaa tässä samassa tilanteessa, yhteisövero voitoista nostaa kokonaisveroprosentin 26,0 %:iin osingonjaon kohdalla, kun palkkaa maksettaessa se oli 20,5 %:a.

6.3.3 Runsaasti nettovarallisuutta

Esimerkki 3.

Liiketoiminnan verotettava tulos (voitto)

- elinkeinonharjoittaja: 30 000 €
- avoin yhtiö: 0 € / 60 000 €
- osakeyhtiö: 0 € / 60 000 €

Maksetut palkat

- elinkeinonharjoittaja ulkopuoliselle: 30 000 €
- avoin yhtiö yrittäjille: 60 000 € / 0 €
- osakeyhtiö yrittäjille: 60 000 € / osinkoa yht. 48 000 €

Nettovarallisuus

- elinkeinonharjoittaja: 154 000 €
- avoin yhtiö: 163 000 € / 145 000 €
- osakeyhtiö 145 000 €

Sama tilanne kuin esimerkissä 2, mutta nyt nettovarallisuutta on huomattavasti enemmän.

Taulukko 12: Elinkeinonharjoittaja, runsaasti nettovarallisuutta

Yksityinen elinkeinonharjoittaja

Liikevaihto 60 000,00 €

Pääomatuloverotus	20 %	10 %	0 %
Pääomatulo-osuus	30 000,00 €	15 400,00 €	- €
Pääomatulovero	9 000,00 €	4 620,00 €	- €
Yli 40 000 € osuus	- €	- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus	- €	14 600,00 €	30 000,00 €
Ansiotulovero	- €	1 013,68 €	5 874,91 €
Vero yhteensä	30,0 %	18,8 %	19,6 %
	9 000,00 €	5 633,68 €	5 874,91 €
Nettotulo yhteensä			
	21 000,00 €	24 366,32 €	24 125,09 €

Taulukossa 12 näkyy tilanne, jossa elinkeinonharjoittajan kannattaa valita 10 % pääomatulon laskentaprosentiksi. Esimerkissä 2 nettovarallisuutta oli niin vähän, että ansiotulo-osuus jäi turhan suureksi. Nyt nettovarallisuutta on niin paljon, että jos yrittäjä valitsisi 20 % pääomatulo-osuuden karttumisprosentiksi, koko liikevoitto verotettaisiin pääomatulona eli 30 % verokannalla. Toisaalta, jos yrittäjä vaatisi koko tulon verotettavaksi ansiotulona, ansiotulon progressiivinen veroprosentti nousisi. Valitessaan 10 % pääomatulo-osuuden karttumisprosentiksi yrittäjän ansiotulo-osuus pienentyy niin, että ansiotulojen verotus pysyy suhteellisen alhaisena.

Taulukko 13: Avoin yhtiö - runsaasti nettovarallisuutta, yksityisotto

Avoin yhtiö - yksityisotto			
Liikevaihto 60 000,00 €			
Sosiaaliturvamaksu	2,14 %	- €	
		Yhtiömies 1	Yhtiömies 2
Pääomatuloverotus			
Pääomatulo-osuus	20 %	14 500,00 €	14 500,00 €
Pääomatulovero		4 350,00 €	4 350,00 €
Yli 40 000 € osuus		- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus		15 500,00 €	15 500,00 €
Palkkatulo yhtiöstä		- €	- €
Ansiotulovero		1 168,01 €	1 168,01 €
Verot ja maksut yhteensä		18,4 %	18,4 %
		5 518,01 €	5 518,01 €
Nettotulo yhteensä			
		24 481,99 €	24 481,99 €

Avoimen yhtiön osalta nettovarallisuuden määrä ei vaikuta palkanmaksuun, joten tilanne on täysin sama kuin taulukossa 9, koska verotettavaa tuloa ei palkkojen ohella ole. Siinä tapauksessa, että yhtiöstä nostetaankin rahaa yksityisottona suurempi nettovarallisuus kasvattaa pääomatulo-osuuden määrää ja näin suurempi osa liikevoitosta verotetaan pääomatulona, mikä tässä tapauksessa toimii avoimen yhtiön eduksi (taulukko 13).

Osakeyhtiön kohdalla samoin kuin avoimen yhtiön kohdalla nettovarallisuus ei vaikuta silloin, kun kaikki tulo maksetaan yrityksestä palkkana. Tulokset ovat siis samat kuin taulukossa 9 myös osakeyhtiön kohdalla. Osingonjakoon nettovarallisuudella sen sijaan on merkitystä, sillä sen perusteella lasketaan osakkeen matemaattinen arvo. Osakeyhtiön ja sen osakkaiden konaisveroprosentti on 24,3 % suhteessa liikevaihtoon (taulukko 14).

Taulukko 14: Osakeyhtiö - runsaasti nettovarallisuutta, osinko

Osakeyhtiö - osinko

Liikevaihto 60 000,00 €

Yhtiön verotus

Verotettava tulo		60 000,00 €
Tulovero	20 %	12 000,00 €
Sosiaaliturvamaksu	2,14 %	- €
Yhtiön verot ja maksut yhteensä		12 000,00 €
Yhtiön nettotulo yhteensä		48 000,00 €

Osakkaan verotus

		Osakas 1	Osakas 2
Maksettava osinko		24 000,00 €	24 000,00 €
Pääomatulo			
Huojennettu pääomatulo-osinko	25 %	1 450,00 €	1 450,00 €
Huojennus rajan ylittävä po-osinko	85 %	- €	- €
Pääomatulot yhteensä		1 450,00 €	1 450,00 €
Pääomatulovero			
Pääomatulovero 30 %		435,00 €	435,00 €
Pääomatulovero 32 %		- €	- €
Ansiotulo			
Ansiotulo-osinko	75 %	13 650,00 €	13 650,00 €
Palkkatulo yhtiöstä		- €	- €
Ansiotulot yhteensä		13 650,00 €	13 650,00 €
Ansiotulovero		854,48 €	854,48 €
Verovapaa tulo			
Verovapaa po-osinko (huojennettu)	75 %	4 350,00 €	4 350,00 €
Verovapaa po-osinko (rajanylittävä)	15 %	- €	- €
Verovapaa ansiotulo-osinko	25 %	4 550,00 €	4 550,00 €
Osakkaan vero yhteensä	5,4 %	1 289,48 €	1 289,48 €
Nettotulot yhteensä		22 710,52 €	22 710,52 €

6.3.4 Täysi halli

Esimerkki 4.

Liiketoiminnan verotettava tulos (voitto)

- elinkeinonharjoittaja: 113 800 €
- avoin yhtiö: 82 516 € / 143 800 €
- osakeyhtiö: 82 516 € / 143 800 €

Maksetut palkat

- elinkeinonharjoittaja ulkopuoliselle: 30 000 €
- avoin yhtiö yrittäjille: 60 000 € / 0 €
- osakeyhtiö yrittäjille: 60 000 € / osinko 60 000 €

Nettovarallisuus

- elinkeinonharjoittaja: 59 000 €
- avoin yhtiö: 68 000 € / 50 000 €
- osakeyhtiö 50 000 €

Hallin kapasiteetti tulee vastaan noin 175 000 euron tuoton paikkeilla (Halliprojekti 1). Mikäli yrittäjille on maksettu palkkaa 2 500 euroa kuussa per yrittäjä ja hallin muihin menoihin on mennyt yhteensä 31 200 euroa, hallin maksimitulos on 82 516 euroa vuodessa (elinkeinonharjoittajalle 113 800 euroa).

Oletetaan että nettovarallisuutta on kertynyt edellisen vuoden aikana 50 000,00 euroa. Elinkeinonharjoittajalle tämä tarkoittaa, että pääomatulo-osuus lasketaan 59 000,00 euron perusteella ja avoimessa yhtiössä vastaavasti 68 000,00 euron perusteella.

Taulukko 15: Elinkeinonharjoittaja – täysi halli

Yksityinen elinkeinonharjoittaja

Liikevaihto 175 000,00 €

Pääomatuloverotus	20 %	10 %	0 %
Pääomatulo-osuus	11 800,00 €	5 900,00 €	- €
Pääomatulovero	3 540,00 €	1 770,00 €	- €
Yli 40 000 € osuus	- €	- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus	102 000,00 €	107 900,00 €	113 800,00 €
Ansiotulovero	39 100,30 €	42 206,06 €	45 311,82 €
Vero yhteensä	37,5 %	38,6 %	39,8 %
	42 640,30 €	43 976,06 €	45 311,82 €
Nettotulo yhteensä			
	71 159,70 €	69 823,94 €	68 488,18 €

Ansiotulon noustessa progressiivinen valtionverotus tekee pääomatuloverotuksesta kannattavampaa ja näinpä elinkeinonharjoittajan kannattaa lisätä pääomatulo-osuutta mahdollisimman paljon. Ei kuitenkaan niin paljon, että kaikki tulo verotettaisiin pääomatulona.

Taulukko 16: Avoin yhtiö - täysi halli, palkka

Avoin yhtiö - palkka			
Liikevaihto 175 000,00 €			
Sosiaaliturvamaksu	2,14 %		1 284,00 €
		Yhtiömies 1	Yhtiömies 2
Pääomatuloverotus			
Pääomatulo-osuus	20 %	6 800,00 €	6 800,00 €
Pääomatulovero		2 040,00 €	2 040,00 €
Yli 40 000 € osuus		- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus		34 458,00 €	34 458,00 €
Palkkatulo yhtiöstä		30 000,00 €	30 000,00 €
Ansiotulovero		20 096,92 €	20 096,92 €
Verot ja maksut yhteensä		31,1 %	31,1 %
		22 136,92 €	22 136,92 €
Nettotulo yhteensä			
		49 121,08 €	49 121,08 €

Avoimessa yhtiössä yritystulo jakautuu tasan yhtiömiesten kesken, joten henkilökohtainen verotus ei ole niin hurjaa kuin elinkeinonharjoittajalla (taulukko 16). Elinkeinoharjoittajan kohdalla on myös muistettava, että palkkaa saanut työntekijä maksaa myös veroa saamastaan ansiotulosta, vaikka se ei näistä laskelmista käykään ilmi. Avoimen yhtiön nettovarallisuus on myös hieman suurempi, sillä palkkaa on maksettu enemmän elinkeinonharjoittajaan verrattuna.

Taulukko 17: Avoin yhtiö - täysi halli, yksityisotto

Avoin yhtiö - yksityisotto			
Liikevaihto - 175 000,00 €			
Sosiaaliturvamaksu	2,14 %	- €	
		Yhtiömies 1	Yhtiömies 2
Pääomatuloverotus			
Pääomatulo-osuus	20 %	5 000,00 €	5 000,00 €
Pääomatulovero		1 500,00 €	1 500,00 €
Yli 40 000 € osuus		- €	- €
Ansiotuloverotus			
Ansiotulo-osuus		66 900,00 €	66 900,00 €
Palkkatulo yhtiöstä		- €	- €
Ansiotulovero		21 422,10 €	21 422,10 €
Verot ja maksut yhteensä		31,9 %	31,9 %
		22 922,10 €	22 922,10 €
Nettotulo yhteensä			
		48 977,90 €	48 977,90 €

Edellisessä laskelmassa (taulukko 16) avoin yhtiö maksoi yhtiömiehille palkkaa. Seuraavassa laskelmassa on sama tilanne muuten, mutta palkan sijaan yhtiömiehet nostavat yksityisottoja yhtiöstä. Tämä hieman vähentää nettovarallisuutta, jonka perusteella pääoma-osuus laske-
taan. Ero ei ole suuri, mutta kokonaisveroprosentti oli palkanmaksu-laskelmassa 31,7 % ja yk-
sityisotto-laskelmassa 31,9 %.

Taulukko 18: Osakeyhtiö - täysi halli, palkka

Osakeyhtiö - palkka

Liikevaihto 175 000,00 €

Yhtiön verotus

Verotettava tulo		82 516,00 €
Tulovero	20 %	16 503,20 €
Sosiaaliturvamaksu	2,14 %	1 284,00 €
Yhtiön verot ja maksut yhteensä		17 787,20 €
Yhtiön nettotulo yhteensä		66 012,80 €

Osakkaan verotus

	Osakas 1	Osakas 2
Ansiotulo		
Palkkatulo yhtiöstä	30 000,00 €	30 000,00 €
Ansiotulovero	5 638,51 €	5 638,51 €
Osakkaan vero yhteensä	18,8 %	5 638,51 €
Nettotulot yhteensä	24 361,49 €	24 361,49 €

Osakeyhtiö maksaa voitosta 20 % yhteisöveron. Lisäksi yrittäjät maksavat palkastaan ansiotuloveron. Kokonaisveroprosentti suhteessa liikevaihtoon on 20,2 % (taulukko 18). Osinkolaskelmassa (taulukko 19) kokonaisveroprosentti on 24,1 %.

Taulukko 19: Osakeyhtiö - täysi halli, osinko

Osakeyhtiö - osinko

Liikevaihto 175 000,00 €

Yhtiön verotus

Verotettava tulo		143 800,00 €
Tulovero	20 %	28 760,00 €
Sosiaaliturvamaksu	2,14 %	- €
Yhtiön verot ja maksut yhteensä		28 760,00 €
Yhtiön nettotulo yhteensä		115 040,00 €

Osakkaan verotus

		Osakas 1	Osakas 2
Maksettava osinko		30 000,00 €	30 000,00 €
Pääomatulo			
Huojennettu pääomatulo-osinko	25 %	500,00 €	500,00 €
Huojennus rajan ylittävä po-osinko	85 %	- €	- €
Pääomatulot yhteensä		500,00 €	500,00 €
Pääomatulovero			
Pääomatulovero 30 %		150,00 €	150,00 €
Pääomatulovero 32 %		- €	- €
Ansiotulo			
Ansiotulo-osinko	75 %	21 000,00 €	21 000,00 €
Palkkatulo yhtiöstä		- €	- €
Ansiotulot yhteensä		21 000,00 €	21 000,00 €
Ansiotulovero		2 783,63 €	2 783,63 €
Verovapaa tulo			
Verovapaa po-osinko (huojennettu)	75 %	1 500,00 €	1 500,00 €
Verovapaa po-osinko (rajanylittävä)	15 %	- €	- €
Verovapaa ansiotulo-osinko	25 %	7 000,00 €	7 000,00 €
Osakkaan vero yhteensä	9,8 %	2 933,63 €	2 933,63 €
Nettotulot yhteensä		27 066,37 €	27 066,37 €

6.3.5 Yhteenveto, Case Koirahalli 2014

Kun tulo on niin pientä, ettei sitä verotettaisi ansiotulona erilaisten vähennysten ansiosta ol- lenkaan tai verotus tapahtuisi hyvin pienellä veroprosentilla, kannattaa yrittäjän pyrkiä saa- maan tulonsa verotettavaksi kokonaan ansiotulona. Koirahalli on tässä tilanteessa ensimmäi- sen toimintavuoden kohdalla (esimerkki 1). Elinkeinonharjoittajalle tämä on mahdollista, sillä hän voi vaatia koko tulosta verotettavaksi ansiotulona.

Avoimessa yhtiössä pääomatulo on aina 20 % nettovarallisuudesta. Puhtaasti ansiotulona vero- tettavaksi tuloon saa teoreettisesti maksamalla yhtiömiehille koko liikevoitto palkkana. Palkas- ta tosin aiheutuu palkan sivukuluja, jotka pitää kattaa myös. Mikäli kaikkea verotettavaa tu- loa ei maksetakaan palkkana vaan ainoastaan osa, lisää palkanmaksu ikävästi nettovarallisuus- den määrää ja suurempi osa tulosta tulee verotettavaksi pääomatulona kuten käy taulukon 5 laskelmassa. Avoimesta yhtiöstä kannattaa siis nostaa rahaa yksityisottoina ainakin hallin al- kuvaiheessa.

Halliprojektin ensimmäisen toimintavuosiarvion perusteella tehdyt laskelmat eivät kannusta avoimen yhtiön valintaan. Mikäli yrittäjiä olisi vain yksi, olisi yksityinen elinkeinonharjoittaja selkeästi paras valinta verotuksen joustavuuden takia. Kaksi yrittäjää saattaisi näiden laskel- mien perusteella päätyä osakeyhtiömuotoiseen yritykseenkin.

Kun Koirahallilla on vähän nettovarallisuutta, mutta se tuottaa jo jonkin verran voittoa kuten esimerkissä 2, elinkeinonharjoittaja kuroo enää niukasti edelle. Avoin yhtiö ja osakeyhtiö ovat palkanmaksun osalta tasoissa, mikäli yritykseen ei jää verotettavaa voittoa. Osakeyhtiömuoto tulisi avointa yhtiötä edullisemmaksi, jos yritykselle jäisi palkanmaksun jälkeen liikevoittoa- kin. Osinkoa osakeyhtiön ei kannata tässä tapauksessa maksaa.

Nettovarallisuuden kasvaessa kuten esimerkissä 3 elinkeinonharjoittaja hyötyy taas mahdolli- suudestaan valita pääomatulon karttumisprosentti. Osakeyhtiön on kannattavampaa maksaa osinkoja nyt kun nettovarallisuutta on enemmän, mutta edelleen palkanmaksuvaihtoehto on verotuksellisesti kokonaisuutta katsottaessa kevyempi. Avoin yhtiö on tässä tapauksessa edul- lisin, mikäli palkanmaksun sijaan yhtiömiehet tekevät yksityisottoja yrityksestä. Liikevoiton ei tosin tarvitsisi nousta kovinkaan paljoa ennen kuin ansiotulon progressiivisuus alkaa toimia avointa yhtiötä vastaan ja osakeyhtiö nousee kannattavammaksi valinnaksi.

Esimerkissä 4 käsitellään hallin kapasiteettikattoa. Tällä kertaa elinkeinonharjoittajan koko- naisveroprosentti nousee suureksi progressiivisen ansiotuloverotuksen takia. Pääomatulo- osuuden lisäys auttaisi asiaa jonkin verran.

Avoimen yhtiön kannattaa alkaa maksaa yrittäjille palkkaa tässä vaiheessa. Osakeyhtiön verotus on huomattavasti avointa yhtiötä kevyempää. Palkanmaksu on edelleen kannattavampaa kuin osingonjako, mutta kummassakin tapauksessa osakeyhtiö ja osakkaat maksavat yhteensä vähemmän veroja kuin avoimen yhtiön yhtiömiehet. Tämä pätee vaikka nettovarallisuus kasvaisi.

Osakeyhtiön ei edeltävissä esimerkeissä ollut kannattavaa jakaa osinkoa palkanmaksun sijaan. Tämä johtuu osittain siitä, että YEL-vakuutetulle osakkaalle palkanmaksu on yleensä edullisempaa osingonjakoon verrattuna. Osittain palkanmaksun edullisuus johtuu pienestä tulotasosta. Osinkoa rasittaa alhaisimmillaankin 26 %:n kokonaisveroaste. Palkanosalta ansiotulo-vero on huomattavasti alhaisempi edellä lasketuissa esimerkeissä. Tosin hallin pyöriessä täydellä kapasiteetilla yrittäjät voisivat toki nostaa huomattavasti suurempaa palkkaa kuin 2500 euroa kuussa.

6.4 Case Koirahalli 2015

Hallin ensimmäinen toimintavuosi näyttäisi vuoden 2015 osalta pitkälti samalta kuin vuonna 2014. Sosiaaliturvamaksuprosenttia on hieman alennettu ja tämä näkyy palkanmaksutapauksissa hivenen pienempänä tuottovaatimuksena. Edelleen yrittäjän kannattaa pyrkiä saamaan mahdollisimman suuri osa pienestä tulostaan verotettavaksi ansiotulona, jolloin siitä ei vielä veroa mene.

Hallin tuottaessa niin paljon, että yrittäjille voidaan maksaa 30 000 euroa palkkaa, ansiotuloverotuksessa voidaan nähdä vuoden 2015 tuloveroasteikon inflaatiotarkistuksen vaikutus. Kun vuonna 2014 elinkeinonharjoittajan veroprosentti oli parhaassa tapauksessa yhteensä 18,8 %, vuonna 2015 se on 18,5 % (vähän nettovarallisuutta) tai 18,3 % (runsaasti nettovarallisuutta).

Avoimessa yhtiössä ero on 20,5 %:sta 20,2 %:iin palkanmaksutilanteessa. Tässä vaikuttaa nimenomaan sosiaaliturvamaksuun tullut muutos. Osakeyhtiön luvut ovat samoja kuin avoimessa yhtiössä niin kauan kuin verotettavaa tuloa ei jää.

Avoimessa yhtiössä yksityisnostoja tehtäessä muutos on 19,4 %:sta 19,2 %:iin (vähän nettovarallisuutta) tai 18,4 %:sta 18,1 %:iin (runsaasti nettovarallisuutta). Näistä luvuista näkee selvästi, kuinka nettovarallisuuden määrä muuttaa rahojen nostamisen kannattavuutta yksityisottoina verrattuna palkanmaksuun avoimessa yhtiössä tällä tulotasolla.

Osakeyhtiön jakaessa osinkotuloina 48 000 euroa eli kaiken mitä 60 000 euron liikevoitosta on mahdollista jakaa vuonna 2014 kokonaisveroprosentti oli 26,0 % ja vuonna 2015 25,8 % (vähän

nettovarallisuutta) ja vastaavasti 24,3 % vuonna 2014 ja 23,8 % vuonna 2015 (runsaasti netto-varallisuutta).

Hallin toimiessa täydellä kapasiteetilla elinkeinonharjoittajan kokonaisveroprosentti nousee edelleen suureksi progressiivisen ansiotuloverotuksen takia. Eroa vuoden 2014 ja vuoden 2015 välillä on 0,1 % jokaisen yritysmuodon kohdalla. Osakeyhtiö on edelleen tässä tapauksessa, tällä tulotasolla, tuloverotuksellisesti edullisin yritysmuoto.

Vuoden 2015 tuloverotus ei niin oleellisesti poikkea vuoden 2014 verotuksesta, että se vaikuttaisi eroon yritysmuotojen välillä verotuksellisesti edullisinta yritysmuotoa valittaessa aina-kaan Case Koirahallin tulotasoilla.

7 Johtopäätökset

Eri yhtiömuodot ovat verotuksellisesti erilaisessa asemassa. Eri tilanteet saattavat nostaa yhden yhtiömuodon edullisemmaksi tietyssä tilanteessa ja olosuhteiden muuttuessa joku muu yhtiömuoto alkaakin näyttää paremmalta.

Selvää kuitenkin on, että osakeyhtiö on suosiollisin nettovarallisuuden ja liikevoiton kasvaessa. Etenkin kun yhteisöverokanta on niinkin alhainen kuin 20 %. Elinkeinonharjoittaja ja avoin yhtiö joutuvat suunnittelemaan suhteessa paljon enemmän kuin osakeyhtiömuoto, sillä niiden koko voitto jaetaan pääoma- ja ansiotuloiksi ja ansiotuloveroprosentti kasvaa nopeasti pääomatuloveroa suuremmaksi verotettavien tulojen kasvaessa.

Pelkän verotettavan tulon perusteella pystyisi tekemään tarkankin laskelman siitä, mikä yhtiömuoto olisi kannattavin, mutta harvoin verotettava tulo pysyy niin tasaisesti samana, että sen perusteella pystyisi päättelemään jonkin yritysmuodon olevan varmasti edullisin. Etenkin, kun yrityksen nettovarallisuuden kasvaessa yritystulon verotus melko varmasti jonkin verran muuttuu. Pelkästään yritysverotuksen perusteella yhtiömuotoa ei ylipäättään kannata valita ja valintaa tehdessä on hyvä ottaa huomioon myös paljon muita asioita.

Case Koirahallin tapauksessa sekä avoin yhtiö että osakeyhtiö palvelisivat yrittäjiä. Elinkeinonharjoittaja on poissuljettu sen tähden, että se asettaisi yhdessä yrittävät henkilöt niin epätasa-arvoiseen asemaan. Yksittäisen halliyrittäjän kannattaisi kuitenkin valita tarkoin toiminimen ja osakeyhtiön välillä.

Hallin kapasiteettirajoitus estää liikevaihtoa kasvamasta tietyn pisteen yli elleivät yrittäjät laajenna isompaan halliin. Mikäli laajennussuunnitelmia tulevaisuuden varalle on, osakeyhtiö saattaisi olla avointa yhtiötä varmempi valinta. Nykytrendi myös on se, että henkilöyhtiöt

muuttavat yhtiömuotoaan osakeyhtiöksi. Vuoden 2015 tuloveromuutokset eivät ainakaan tätä trendiä tule muuttamaan.

Lähteet

Painetut lähteet

Holopainen, T. 2014. Yrityksen perustamisopas – Käytännön perustamistoimet. Bookwell.

Koponen, J. 2010. Yrittäjän verokäsikirja. Verotieto Oy.

Kukkonen, M. & Walden R. 2011. Pk-yrityksen verosuunnittelu. WSOY.

Kukkonen, M. & Walden, R. 2014. Pk-yrityksen verosuunnittelu. Talentum.

Leppiniemi, J. & Walden, R. 2014. Tilinpäätös- ja verotussuunnittelu. Talentum.

Mäkinen, Lassi. 2014. Yrittäjän ja kirjanpitäjän vero-opas. Suomen Yrityskirjat.

Määttä, M. 2007. Veropolitiikka teoria ja käytäntö. Edita.

Niskakangas, Heikki. 2009. Johdatus Suomen verojärjestelmään. Talentum.

Ojala, M. 2014. Yrityksen tuloverotuksen peruskurssi. Taloushallintoliitto.

Ossa, J. 2011. Yritystoiminnan verotus. Lakimiesliiton Kustannus.

Verohallinto. 2012. Yleisesite.

Sähköiset lähteet

Kirjanpitolaki (KPL). 30.12.1997/1336. Finlex. Viitattu 9.11.2014.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1997/19971336>

Kirjanpitolautakunta. 2006. Yleisohje laskennallisista verovelosta ja -saamisista 12.9.2006.

Edilex. Viitattu 8.11.2014.

<http://www.edilex.fi/kilaohje/laskenna2>

Laki elinkeinotulon verottamisesta (EVL). 24.6.1968/360. Finlex. Viitattu 1.11.2014.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1968/19680360>

Laki varojen arvostamisesta verotuksessa (ArvL). 22.12.2005/1142. Finlex. Viitattu 26.11.2014.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2005/20051142>

Laki verotusmenettelystä (VML). 18.12.1995/1558. Finlex. Viitattu 9.11.2014.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1995/19951558>

Laki yleisradioverosta. 31.8.2012/484. Finlex. Viitattu 1.11.2014.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2012/20120484>

Lomperi, E. 2011. Eurooppalaistuminen Suomen veropolitiikassa. Pro gradu -tutkielma. Viitattu 19.9.2014.

<https://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/82790/gradu05270.pdf?sequence=1>

Siikavuo, J. 2014. Välitön ja välillinen verotus vuonna 2014. J.Siikavuo Ky. Viitattu 19.9.2014.

http://www.siikavuo.com/media/Verotus_2014.pdf

Suomen hallitus. 2014. HE 122/2014. Eduskunta. Viitattu 1.11.2014.

[http://www.eduskunta.fi/triphome/bin/thw/?\\${APPL}=akirjat&\\${BASE}=akirjat&\\${THWIDS}=0.42/1417003062_188265&\\${TRIPPIFE}=PDF.pdf](http://www.eduskunta.fi/triphome/bin/thw/?${APPL}=akirjat&${BASE}=akirjat&${THWIDS}=0.42/1417003062_188265&${TRIPPIFE}=PDF.pdf)

Suomen yrittäjät. 2014. Yksityisen elinkeinonharjoittajan verotus. Viitattu 1.11.2014.

<http://www.yrittajat.fi/fi-FI/verotjarahat/verotus/elinkeinonharjoittajanverotus/>

Taloussuomi. 2014. Osinkoverotus. Viitattu 19.9.2014.

<http://www.taloussuomi.fi/sijoitus/osinkoverotus-2014>

Tilastokeskus. 2014. Verot ja veronluonteiset maksut 2013. Edita Publishing Oy. Viitattu 30.10.2014.

http://www.stat.fi/til/vermak/2013/vermak_2013_2014-07-11_fi.pdf

Tuloverolaki (TVL). 30.12.1992/1535. Finlex. Viitattu 1.11.2014.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1992/19921535>

Tuomivaara, T. 2005. Tieteellisen tutkimuksen perusteet. Viitattu 25.11.2014.

<http://www.mv.helsinki.fi/home/ttuomiva/Y125luku6.pdf>

Työttömyysvakuutusrahasto. 2014. Maksuvelvollisuus ja osaomistajuus eri yhtiömuodoissa. Viitattu 11.11.2014.

http://www.tvr.fi/files/7713/8994/7194/Maksuvelvollisuus_ja_osaomistajuus.pdf

Valtioneuvosto. 2014. Hallitus päätti vuoden 2015 talousarvioesityksestä. Viitattu 1.11.2014.

<http://valtioneuvosto.fi/ajankohtaista/tiedotteet/tiedote/fi.jsp?oid=423521>

Valtiovarainministeriö. 2014. Ansiotulojen verotus. Viitattu 17.11.2014.

http://www.vm.fi/vm/fi/10_verotus/01_henkiloverotus/01_ansiotulojen_verotus/

Veritas Eläkevakuutus (Veritas). 2014. YEL-vakuutus. Viitattu 11.11.2014.

<https://www.veritas.fi/yrittajat/yel-vakuutus>

Verohallinto. 2014a. Yhteisövero. Viitattu 19.9.2014.

[http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Sanasto/Yhteisovero\(13836\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Sanasto/Yhteisovero(13836))

Verohallinto. 2014b. Välitön vero. Viitattu 19.9.2014.

[http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Sanasto/Valiton_vero\(13830\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Sanasto/Valiton_vero(13830))

Verohallinto. 2014c. Välillinen vero. Viitattu 19.9.2014.

[http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Sanasto/Valillinen_vero\(13827\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Sanasto/Valillinen_vero(13827))

Verohallinto. 2014d. Työnantajan ja työntekijän eläke- ja vakuutusmaksuprosentit 2014. Viitattu 11.11.2014.

[http://www.vero.fi/fi-](http://www.vero.fi/fi-FI/Tietoa_Verohallinnosta/Tiedotteet/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Tyonantajan_ja_tyontekijan_elake_ja_vaku(30518))

[FI/Tietoa_Verohallinnosta/Tiedotteet/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Tyonantajan_ja_tyontekijan_elake_ja_vaku\(30518\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Tietoa_Verohallinnosta/Tiedotteet/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Tyonantajan_ja_tyontekijan_elake_ja_vaku(30518))

Verohallinto. 2014e. Tuloverotus - osakeyhtiö ja osuuskunta. Viitattu 19.9.2014.

http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Tuloverotus

Verohallinto. 2014f. Tuloverotus - avoin yhtiö ja kommandiittiyhtiö. Viitattu 19.9.2014.

[http://www.vero.fi/fi-](http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Avoin_yhtio_ja_kommandiittiyhtio/Tuloverotus)

[FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Avoin_yhtio_ja_kommandiittiyhtio/Tuloverotus](http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Avoin_yhtio_ja_kommandiittiyhtio/Tuloverotus)

Verohallinto. 2014g. Tuloverotus - yritykset ja yhteisöt. Viitattu 19.9.2014.

http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Tuloverotus

Verohallinto. 2014h. Elinkeinotoiminnan nettovarallisuus. Viitattu 19.9.2014.

<http://www.vero.fi/fi->

[FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Liikkeen_ja_ammatinharjoittaja/Tuloverotus/Elinkeinotoiminnan_nettovarallisuus\(9361\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Liikkeen_ja_ammatinharjoittaja/Tuloverotus/Elinkeinotoiminnan_nettovarallisuus(9361))

Verohallinto. 2014i. Osinkotulojen verotus. Viitattu 24.11.2014.

<http://www.vero.fi/fi->

[FI/Syventavat_veroohjeet/Verohallinnon_ohjeet/Osinkotulojen_verotus\(34928\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Verohallinnon_ohjeet/Osinkotulojen_verotus(34928))

Verohallinto. 2014j. Alijäämähyvitys. Viitattu 24.11.2014.

[http://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Velat_ja_korot/Alijaamahyvitys\(9237\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Velat_ja_korot/Alijaamahyvitys(9237))

Verohallinto. 2014k. Verotettavan tulon laskeminen henkilöverotuksessa. Viitattu 23.11.2014.

<http://www.vero.fi/fi->

[FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Vahennykset_paaomatuloista_ja_alijaamahyvitys/Verotettavan_tulon_laskeminen_henkilover\(33520\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Vahennykset_paaomatuloista_ja_alijaamahyvitys/Verotettavan_tulon_laskeminen_henkilover(33520))

Verohallinto. 2014l. Maksu ennakoratkaisuista ja poikkeuslupapäätölsistä - osakeyhtiö ja osuuskunta. Viitattu 24.11.2014.

<http://www.vero.fi/fi->

[FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Ennakoratkaisu_tai_poikkeuslupa/Maksu_ennakoratkaisusta_ja_poikkeuslupa\(9840\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Ennakoratkaisu_tai_poikkeuslupa/Maksu_ennakoratkaisusta_ja_poikkeuslupa(9840))

Verohallinto. 2014m. Yritys- ja yhteisöasiakkaiden tärkeät päivämäärät 2014. Viitattu 10.11.2014.

<http://www.vero.fi/fi->

[FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Yritys_ja_yhteisoasiakkaiden_tarkeat_pai](http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Yritys_ja_yhteisoasiakkaiden_tarkeat_pai)

Verohallinto. 2014n. Ennakkoverot - liikkeen- tai ammatinharjoittaja. Viitattu 24.11.2014.

<http://www.vero.fi/fi->

[FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Liikkeen_ja_ammatinharjoittaja/Ennakkoverot](http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Liikkeen_ja_ammatinharjoittaja/Ennakkoverot)

Verohallinto. 2014o. Ennakkoverot - avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön yhtiömies. Viitattu 24.11.2014.

<http://www.vero.fi/fi->

[FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Avoin_yhtio_ja_kommandiittiyhtio/Ennakkoverot](http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Avoin_yhtio_ja_kommandiittiyhtio/Ennakkoverot)

Verohallinto. 2014p. Ennakkoverot - osakeyhtiö ja osuuskunta. Viitattu 24.11.2014.

http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Ennakkoverot

Verohallinto. 2014q. Tuloverotus - liikkeen- tai ammatinharjoittaja. Viitattu 19.9.2014.

http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Liikkeen_ja_ammattinharjoittaja/Tuloverotus

Verohallinto. 2014r. Ennakkonpidätys osingosta ja Verohallinnolle annettavat ilmoitukset. Viitattu 24.11.2014.

[http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Liikkeen_ja_ammattinharjoittaja/Ennakkoperintarekisteri/Ennakkonpidatys_osingosta_ja_Verohallinno\(31720\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Liikkeen_ja_ammattinharjoittaja/Ennakkoperintarekisteri/Ennakkonpidatys_osingosta_ja_Verohallinno(31720))

Verohallinto. 2014s. Työnantajan sosiaaliturvamaksu vuonna 2015. Viitattu 20.11.2014.

[http://www.vero.fi/fi-FI/Tietoa_Verohallinnosta/Tiedotteet/Tyonantajan_sosiaaliturvamaksu_vuonna_20\(25386\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Tietoa_Verohallinnosta/Tiedotteet/Tyonantajan_sosiaaliturvamaksu_vuonna_20(25386))

Verohallinto. 2014t. Valtion tuloveroasteikko 2014. Viitattu 2.8.2014.

[http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Valtion_tuloveroasteikko_2014\(30521\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Valtion_tuloveroasteikko_2014(30521))

Veronmaksajain Keskusliitto. 2014v. Myyntivoitto eli luovutusvoitto. Viitattu 11.11.2014.

<https://www.veronmaksajat.fi/Sijoittaminen/Myyntivoitto-eli-luovutusvoitto/>

Kuviot

Kuvio 1: Verotuksen muodot Suomessa 2014.....	10
Kuvio 2: Tuloverotus - liikkeen- tai ammatinharjoittaja.....	27
Kuvio 3: Tuloverotus - avoin yhtiö ja kommandiittiyhtiö	28
Kuvio 4: Tuloverotus - yksityinen osakeyhtiö	30

Taulukot

Taulukko 1: Tulolähdejako	14
Taulukko 2: Yksinkertaistettu nettovarallisuuden laskentakaava	16
Taulukko 3: Ilmoitukset ja maksut yrityksen tuloverosta Verohallinnolle (Verohallinto 2014m)	24
Taulukko 4: Yksityinen elinkeinonharjoittaja - ensimmäinen toimintavuosi	39
Taulukko 5: Avoin yhtiö - ensimmäinen toimintavuosi, palkka	40
Taulukko 6: Avoin yhtiö - ensimmäinen toimintavuosi, yksityisotto	41
Taulukko 7: Osakeyhtiö - ensimmäinen toimintavuosi, palkka	42
Taulukko 8: Elinkeinoonharjoittaja - vähän nettovarallisuutta	44
Taulukko 9: Avoin yhtiö - vähän nettovarallisuutta, palkka	45
Taulukko 10: Avoin yhtiö - vähän nettovarallisuutta, yksityisotto	46
Taulukko 11: Osakeyhtiö - vähän nettovarallisuutta, osinko	47
Taulukko 12: Elinkeinoonharjoittaja, runsaasti nettovarallisuutta	49
Taulukko 13: Avoin yhtiö - runsaasti nettovarallisuutta, yksityisotto	50
Taulukko 14: Osakeyhtiö - runsaasti nettovarallisuutta, osinko	51
Taulukko 15: Elinkeinoonharjoittaja - täysi halli	53
Taulukko 16: Avoin yhtiö - täysi halli, palkka	54
Taulukko 17: Avoin yhtiö - täysi halli, yksityisotto	55
Taulukko 18: Osakeyhtiö - täysi halli, palkka	56
Taulukko 19: Osakeyhtiö - täysi halli, osinko	57

Liitteet

Liite 1 Tuloverolaskuri 2014.....	70
Liite 2 Tuloverolaskuri 2015.....	71
Liite 3 Valtion tuloveroasteikko 2014	72
Liite 4 Valtion tuloveroasteikko 2015	73

Liite 1 Tuloverolaskuri 2014

Laskurin täyttöohjeet:

Tulos (voitto) - ruutuun täytetään yrityksen verotettava tulo. Mikäli tästä tulosta on vähennetty verotuksessa vähennyskelpoisia kuluja tulee ne merkitä "Muut kulut" - kenttään. Tuloksesta pitää vähentää myös maksetut palkat, jotka merkitään "Maksetut palkat" - kenttään. "Maksetut palkat" tarkoittaa yrityksen maksamien bruttopalkkojen summaa. Palkoista maksettuja työnantajan sosiaaliturvamaksuja ei pidä lisätä maksettuihin palkkoihin.

"Maksettu osinko" - kenttään merkitään kaikkien maksettujen osinkojen euromääräinen summa. Tuottoja kertoo tuottorajan kaikille maksetuille osingoille yhteensä.

Kunnallisveroprosenttina opinnäytetyön laskelmissa on käytetty vuoden 2014 keskimääräistä kunnallisveroprosenttia, mikä on 19,74 %. Tätä prosenttia voi muuttaa.

Tuloverolaskuri
2014.xlsx

Liite 2 Tuloverolaskuri 2015

Laskurin täyttöohjeet (Liite 1)

Tuloverolaskuri
2015.xlsx

Liite 3 Valtion tuloveroasteikko 2014

Vuoden 2014 valtionverotuksessa suoritettava tulovero lasketaan tuloverolain mukaisesti valtion progressiivisen tuloveroasteikon mukaan.

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tu- lon osasta, %
16 300—24 300	8	6,5
24 300—39 700	528	17,5
39 700—71 400	3 223	21,5
71 400—100 000	10 038,50	29,75
100 000—	18 547	31,75

Liite 4 Valtion tuloveroasteikko 2015

Hallituksen ehdotus vuoden 2015 tuloveroasteikoksi.

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tu- lon osasta, %
16 500—24 700	8	6,5
24 700—40 300	541	17,5
40 300—71 400	3 271	21,5
71 400—90 000	9 957,50	29,75
90 000—	15 491	31,75